

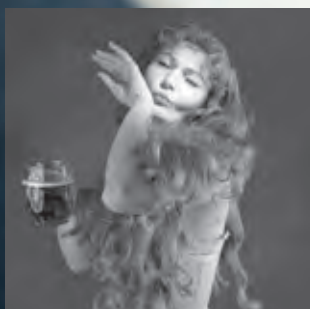
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Operní pěvkyně
Jana Kurucová

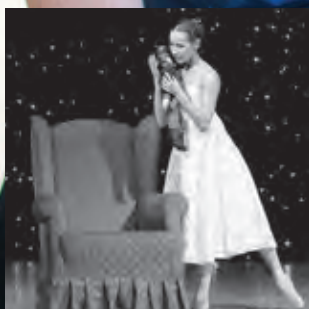
Věřím v lásku a štěstí

ČINOHRA



Dobré, mělo by se vychladit
Postřižiny v NDM

BALET



Vánoce v baletu?
S Louskáčkem!

OPERA/MUZIKÁL



Monika Absolonová
v ostravské Funny Girl

EXTRA



NOC DIVADEL 2014
Od divadla k divadlu!



BEST WESTERN
Hotel Vista ★★★★★

Hotel stojí na dobrém místě, v Ostravě, nedaleko letiště a dálnice.

Má 84 pokojů typu Komfort, Business a Deluxe. Všechny jsou vybaveny TV se satelitním příjmem, minibarem a internetovým WIFI připojením. K tomu bohatá snídaně, pohostinný restaurant, příjemný lobby bar. Vše v klidném prostředí a přátelské atmosféře. Konferenční prostory nabízí sál s kapacitou 200 osob a další místnosti pro menší skupiny. Je zajištěn kompletní servis pro pořádání kurzů, školení či seminářů. Velké hotelové parkoviště je nepřetržitě střeženo kamero-
vým systémem a fyzickou ostrahou.

★★★★★

Aby se Vaše starosti sladce rozplynuly na hebkém polštáři našeho hotelu.

www.hotelvista.cz



SLOVO ŘEDITELE DIVADLA



Vážení a milí diváci, milí přátelé,

bude to právě čtvrtstoletí, kdy se v reakci na brutální policejní zásah proti pokojné studentské demonstraci na Národní třídě v listopadu 1989 roztočila řada událostí vedoucích ke konci komunistické totality u nás. **Ke stávajícímu studentům se záhy přidala divadla, herci přestali hrát a jeviště se stala diskuzními prostory, ze kterých začaly znít otázky vyjadřující jasné stanovisko i zásadní potřebu společenské změny.** Po letech většinou opatrného veřejného mlčení se najednou začalo z jeviště mluvit otevřeně bez metafor,

jinotajů a náznačů. Mnozí z nás jsme si přesně neuvědomovali, jaká cesta je před námi. Přes všechny její zákuty, složitosti, komplikace, pro mnohé zklamání, vedla ke svobodě a demokracii. Dvacet pět let je velký kus života a to nám bylo inspirací, abychom 17. listopadu opět otevřeli prostor divadla diskuzi, setkání se zajímavými osobnostmi, zamyšlení nad tím, kde jsme jako společnost dnes. Kam jdeme, či můžeme jít. Takže 17. listopadu 2014 v Divadle Jiřího Myrona NEHRAJEME – DISKUTUJEME!

Rok české hudby 2014 pomalu spěje ke svému konci, završili jsme jej úspěšnou premiérou opery Leoše Janáčka *Výlety páně Broučkových*. Tato fantaskní satirická opera plná humoru, která je stále aktuálním příspěvkem na téma česká národní povaha, se vrátila na naše jeviště po dlouhých 55 letech v originální inscenaci, kterou je škoda minout.

V den premiéry *Výletů páně Broučkových* byli v Praze oceněni tvůrci neoperní opery *Seznamte, otevři se!* hudební skladatel Martin Smolka a libretista a režisér Jiří Adámek Cenou Divadelních novin. Toto dílo vzniklo na objednávku našeho divadla pro festival NODO (Dny nové opery Ostrava), který pořádáme spolu s Ostravským centrem nové hudby, a zde také mělo v červnu 2014 světovou

premiéru. Tato opera byla jedním z příspěvků k tématu Co je to česká hudba?, kterým se po celý rok zabýváme.

S koncem roku 2014 vstupujeme do pětadvacátého roku svobody a demokracie. Je to šance, možnost, radost a hlavně odpovědnost. Naše osobní odpovědnost za vše, co je nám v tuto chvíli svěřeno. Je to velký dar, o který je třeba pečovat a chránit si jej – pro sebe i pro druhé. Žít přítomnost s vědomím minulosti a odpovědnosti za budoucnost. I o tom má být dobré divadlo!

V úctě

Jiří Nekvasil
ředitel

OHLYS DIVÁKŮ

Navštívili jste představení Národního divadla moravskoslezského, které pro vás bylo zážitkem? Zdálo se vám kontroverzní, došlo vám nebo rozesmálo? Dejte nám vědět na casopis@ndm.cz! Váš názor nás zajímá!

QUO VADIS

Skvělé výkony herců i tanečníků mi dovolily se alespoň na chvíli ocitnout v antickém Římě na počátku našeho století. Jsem přesvědčena, že Henryk Sienkiewicz, muž, který miloval svoji vlast i svoji rodinu (...), by určitě aplaudoval v hledišti společně se mnou.

Mgr. Radomíra Keršnerová

Něžné pohazení po duši a emocionální prožitek i zážitek. I „divadelní barbar“ musí pookrát. Vřelý dík patří všem, všem, všem.

Helena Svobodová

MACBETH

Strašili mě, že to nedám. Viděla jsem, slyšela jsem a byla nadšená. Fantastické výkony - „Mekbetka“ byla na 1!*

Ilona Kroupová

EVITA

Evita byla úžasná! Zpěvačka Radka Coufalová přesvědčivá a Tomáš Savka fantastický!!! Skvělé představení, scéna, kostýmy, dirigent, zpěváci, prostě na úrovni! Děkuji vám všem.

Mir Ka

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (<http://radioservis-as.cz>) jednoho z písících diváků audioknihou. Tentokrát se jedná o vyprávění Jana Wericha *Italské prázdniny*, ze kterého se bude moci těšit paní Radomíra Keršnerová! Gratulujeme!



OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

Sledujte nás na Twitteru!

@ndmova



Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Robert Jindra
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřímlová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Martina Klézlová
Šéfka marketingu a obchodu: Anna Holečková
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Lenka Schreiberová
Autoři textů: Pavel Bár, Marcela Bednaříková, Pavla Březinová, Patrick Fridrichovský, Daniel Jäger, Martina Klézlová, Martin Klimeš, Pavlína Macháčová, Ondřej Nádvorník, Marek Pivovar, Dagmar Radová, Renáta Spisarová-Kotík, Lenka Schreiberová, Tereza Strmisková, Lenka Živocká
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Meleický
Redakční uzávěrka: 26. září 2014
Vychází: 29. října 2014
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: KARTIS+Co s.r.o.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní **Kateřinu Svobodovou**, katerina.svobodova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.



Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.



ZVEME NA KONCERT

Dětské Operní studio NDM zve na koncert, který se bude konat **ve středu 19. 11. 2014 v 18.00 hodin ve Studiu 1 Českého rozhlasu Ostrava, ul. Dr. Šmerala 2.**

Koncert se koná v rámci oslav 20. výročí založení Operního studia (OS). Český rozhlas nabídl tento mimořádný koncert zaznamenat. Večer bude programovým průřezem dvacetiletou prací dětí Operního studia.



Tomuto výročí bude následně věnován dopolední pořad Telefonotéka Renáty Spisarové, který vysílá v přímém přenosu z Ostravy Český rozhlas Vltava dne 15. 12. 2014. Jeho hostem bude Lenka Živocká a zazní v něm skladby provedené na našem výročním koncertě.

Operní studio si ke spolupráci přizvalo sólistu souboru opereta/muzikál **Romana Haroka a Pěvecký sbor města Klimkovic.** Hudební doprovod obstarají členové operního orchestru NDM a klavírista Michal Bárta. Koncert řídí vedoucí OS Lenka Živocká.

Vstupenky je možné zakoupit v předprodeji NDM na ulici Čs. legií

Koncert je pořádán ve spolupráci s Národním divadlem moravskoslezským, Českým rozhlasem Ostrava a Českým rozhlasem Vltava

Na shledanou s vámi se těší děti OS! (rsk, lž)



opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Leoš Janáček (1854–1928)
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
Z pražské Vikárky přes Měsíc až k husitům – další z operních hitů 20. století!
Hudební nastudování: Robert Jindra
Režie: SKUTR (Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský)
Premiéry 16. a 18. října 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

Gaetano Donizetti (1797–1848)
MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
Strhující operní duel dvou královen – Marie Stuartovny a Alžběty I.
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Režie: Linda Kepřtová
Premiéry 18. a 20. prosince 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Sergej Prokofjev (1891–1953)
OHNIVÝ ANDEĚL
Fascinující operní mystérium o rytíři Ruprechtovi a demony posedlé dívce Renatě – další z operních hitů 20. století!
Hudební nastudování: Robert Jindra
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 26. a 28. února 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v ruském originále s českými titulky

Jan Klusák (1934)
FILOKTÉTÉS
Právě dokončená nová opera na text Sofoklovy tragédie
Hudební nastudování: Marko Ivanović
Režie: Jiří Nekvasil
Světová premiéra 14. května, druhá premiéra 16. května 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
V koprodukcí s Operou Národního divadla v Praze
Nastudování v českém originále s anglickými titulky

Umberto Giordano (1867–1948)
ANDREA CHÉNIER
Láska básníka za doby Velké francouzské revoluce
Hudební nastudování: Zbyněk Müller
Režie: Ivan Krejčí
Premiéry 18. a 20. června 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro Vás ve foyeru 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny **DRAMATURGICKÉ ÚVODY** k danému titulu!



VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
Jindřich Panský (Pegas), Arnold Bezuyen (Matěj Brouček)
Foto Martin Popelář

 Opera NDM je na Facebooku:
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

REPERTOÁR OPERY (LISTOPAD – PROSINEC 2014)

Giuseppe Verdi
ERNANI
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Jan Šrubař
Režie: Marián Chudovský
1. 11. (18.30), 8. 11. (18.30)

Robert Schumann
JENOVÉFA (Genoveva)
Hudební nastudování: Charles Olivieri-Munroe
Dirigent: Jakub Židek
Režie: Martin Glaser
5. 11. (18.30), 16. 11. (15.00) – derniéra

Leoš Janáček
KÁTA KABANOVÁ
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra
Režie: Jiří Nekvasil
7. 11. (18.30), 23. 11. (16.00)

Bedřich Smetana
ČERTOVA STĚNA
Hudební nastudování: Robert Jindra

Dirigent: Robert Jindra / Marek Prášil
Režie: Jiří Nekvasil
11. 11. (18.30), 22. 11. (19.30), 6. 12. (18.30), 11. 12. (18.30)

ROK ČESKÉ HUDBY PRO DĚTI
19. 11. (10.00), 8. 12. (10.00)

Leoš Janáček
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Jan Šrubař
Režie: SKUTR (Martin Kukučka, Lukáš Trpišovský)
21. 11. (18.30), 25. 11. (19.00) – zájezd ND Brno, 9. 12. (18.30)

PUCCINI GALA
Dirigent: Robert Jindra
29. 11. (18.30)

Gaetano Donizetti
MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil

Režie: Linda Keprtová
18. 12. (18.30) – premiéra, 20. 12. (18.30) – druhá premiéra

Giuseppe Verdi
LA TRAVIATA
Nové hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Miriam Němcová
Režie: Carmen Or
26. 12. (16.00)

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
Dirigent: Jan Šrubař
Režie: Ilya Racek
27. 12. (18.30)

Giuseppe Verdi
NABUCCO
Nové hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Jakub Židek
Režie: Michael Tarant
30. 12. (18.30)

ÚVODNÍ SLOVO HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY



Vážení a milí diváci, přátelé opery Národního divadla moravskoslezského,

máme před sebou dva poslední měsíce roku 2014, které budou ve znamení dvou výjimečných projektů. Tím prvním bude mimořádný slavnostní koncert **PUCCINI GALA**, jimž si – přímo ve výroční den – připomeneme devadesát let od skonu jednoho z nejvýznamnějších skladatelů světových operních dějin. Vedle plejády vynikajících sólistů přivítáme při tomto koncertu také dva pěvce, kteří dnes působí na těch nejprestižnějších světových scénách – tenoristu Charlese Castronova a basbarytonistu Adama Plachetku.

Druhým projektem bude prosincová premiéra belcantové opery Gaetana Donizettiho *Marie Stuartovna*. Jsem šťasten, že mě pozvání do role Alžběty I. přijala sólistka Deutsche Oper v Berlíně, mezzosopranistka Jana Kurucová. Dovoluji si Vás ale pozvat také na dva operní „návraty“ – Verdiho *Ernaniho* a Janáčkovu *Kátu Kabanovou*.

Těšíme se na Vás!

Robert Jindra

Poslední dva měsíce roku 2014 budou ve znamení dvou výjimečných projektů



Ve dnech 1. a 8. listopadu v 18.30 hodin se na repertoár opery NDM vrací na pouhý dvě představení v této sezóně „příběh lásky, cti a boje o moc“ – vzácně uváděná opera Giuseppe Verdiho *ERNANI*. Pod taktovkou Jana Šrubaře se v hlavních rolích představí Luciano Mastro (Ernani), Frédérique Fries (Elvira), Jakub Kettner (Don Carlo) a Martin Gurbaľ (Don Ruy Gomez de Silva). Foto Daniel Jäger

PREMIÉRA

Gaetano Donizetti (1797–1848)
MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
Strhující operní duel dvou královen – Marie Stuartovny a Alžběty I.

Opera o dvou jednáních z roku 1835
Libreto Giuseppe Bardari (1817–1861) podle italského překladu stejnojmenného dramatu Friedricha Schillera (1759–1805) z roku 1800

Hudební nastudování	Tomáš Brauner
Dirigent	Tomáš Brauner / Marek Prášil
Režie	Linda Keprtová
Scéna a kostýmy	Eva Jiřikovská
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Daniel Jäger

Osoby a obsazení:

Alžběta, anglická královna

Michaela Kapustová / Jana Kurucová / Hannah Esther Minutillo

Marie Stuartovna, skotská královna

Agnieszka Bochenek-Osiecka / Sonja Šarić / Jana Šrejma Kačirková

Anna Kennedyová, Mariina chůva

Erika Šporerová / Eliška Weissová

Robert, hrabě z Leicestru

Philippe Do / Luciano Mastro

Vilém Cecil, kancléř státní pokladny

Jakub Kettner

Jiří Talbot, hrabě ze Shrewsbury

Martin Gurbaľ / Jan Štáva

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Lucie Staňková

Nastudování v italském originále s českými titulky

Premiéry 18. a 20. prosince 2014 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

V roce 2013 jsme uvedením opery *Anna Bolena (Anna Boleynová)* zahájili triptych oper Gaetana Donizettiho „Anglické královny italského belcanta“. Nyní přichází na řadu *Maria Stuarda (Marie Stuartovna)*, po které uvedeme v příští sezóně operu *Roberto Devereux* pojednávající o posledních dnech královny Alžběty I.

Libreto k opeře Maria Stuarda napsal italský spisovatel a v té době sedmnáctiletý student Giuseppe Bardari podle překladu divadelní hry Maria Stuart německého básníka a dramatika Friedricha von Schillera, jejíž premiéra se uskutečnila ve Výmaru 14. června 1800. Děj opery je volně založen na životních osudech skotské královny Marie Stuartovny. Oproti Schillerově předloze byl děj zbaven většiny

Maria Stuarda je pokračováním triptychu oper Gaetana Donizettiho „Anglické královny italského belcanta“!



Kostýmní návrh Evy Jiřikovské – Marie Stuartovna



Kostýmní návrh Evy Jiřikovské – Alžběta I.

politicko-náboženských detailů, ale ponechána byla scéna setkání Marie s Alžbětou, která je však fiktivní, ve skutečnosti se královny nikdy nesetkaly. Přidán byl rovněž smyšlený milostný vztah mezi Marií a Robertem Dudleym, hrabětem z Leicestru.

Vstup opery na scénu nebyl jednoduchý. Opera měla být uvedena v neapolském divadle San Carlo. Zasáhla však cenzura – vadila například slova „odporný bastard“, kterými Marie Stuartovna označuje v ději Alžbětu I., zobrazení královny na kolenou i přímo na jevišti prezentovaná poprava královny. Donizetti tedy navrhl jiný námět, ten však cenzura také neschválila, a na konec byla *Maria Stuarda* zásadním způsobem – za asistence libretisty Pietra Salatina – revidována. Donizetti zpracoval většinu partitury do opery s odlišným obsahem a novými recitativy. Děj byl přeložen do Florencie 13. století, uvádí se, že jedna z rolí královen byla dokonce přepsána pro tenorovou titulní roli. Opera dostala název *Buondelmonte* (podle postavy z Dantova *Ráje*) a premiéra se uskutečnila v Neapoli zřejmě 19. října 1834. Opera však nebyla úspěšná, byla hrána pouze šestkrát.

V podobě, v jaké ji známe nyní, byla Marie Stuartovna premiérována 30. prosince 1835 v milánské La Scale. Titulní roli tehdy ztvárnila slavná pěvkyně Maria Malibran (1808–1836), které Donizetti roli upravil doslova na tělo. I v Miláně ale nastaly problémy s cenzurou – po několika představeních byla opera zakázána. Ve 30. a 40. letech 19. století se však *Marie Stuartovna* objevila na scénách v dalších italských městech a též v Portugalsku a Španělsku, a to v různě upravených podobách. V roce 1865 se objevila na scéně v Neapoli, poté však již uvá-

děna nebyla. Znovu byla inscenována až v roce 1958 v Donizettiho rodném Bergamu. **Titulní roli v minulosti interpretovaly slavné pěvkyně – například Joan Sutherland, Beverly Sills, Montserrat Caballé nebo Edita Gruberová.**

V 80. letech minulého století byl ve Švédsku nalezen autograf opery, který umožnil přípravu notového materiálu autentičtějšího dvouaktového vydání. Opera v kritické edici byla poprvé uvedena v Bergamu v roce 1989 a v této podobě zazní také v roce 2014 v Ostravě. (dj)

PŘEDSTAVUJEME

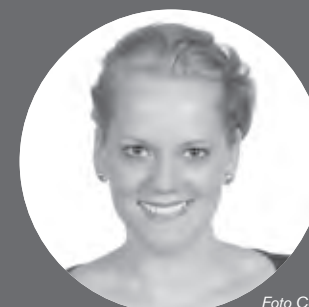


Foto Centar

V titulní roli se v Ostravě poprvé představí mladá chorvatská sopranistka **Sonja Šarić**, jež je držitelkou Ceny opery NDM z Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech roku 2012. Tato vycházející hvězda evropského operního nebe zazářila v poslední době například ve *Snu noci svatojánské* Felixe Mendelssohna-Bartholdyho, uvedeném v roce 2013 v rámci prestižního festivalu Salzburger Festspiele.



Foto Simon Pauly

Vynikající umělkyně, fenomenální mezzosopranistka, evropská operní hvězda, neuvěřitelně skromná mladá dáma, báječný člověk – to je **Jana Kurucová**, jež na pozvání hudebního ředitele opery NDM Roberta Jindry vytvoří roli královny Alžběty I. v připravované inscenaci opery Gaetana Donizettiho *Marie Stuartovna*.

Jaké byly tvé umělecké začátky? Kdo tě přivedl k hudbě?

Už od narození mne hudba všude provázela. Každé ráno jsem za zvuku hudby vstávala, zpívala a tancovala s mými rodiči. Jako malé děvče jsem snila o tom, že budu popovou zpěvačkou, takže následovala cvičení před zrcadlem – kromě zpěvu už i taneční choreografie. Když mi bylo sedm let, začala jsem hrát na klavír a od svých jedenácti let jsem už hrála na varhany v kostele v naší malé vesničce Tvarožná pod Tatrami. Zpívala jsem tehdy na svatbách i pohřbech – sama nebo se sborem. V té době jsem ani neměla tušení, co opera je. Po základní škole mne přijali na Konzervatoř Jána Levoslava Belly v Banské Bystrici na obory hra na varhany a dirigování. Děkuji mým rodičům a Pánu Bohu, že mne přivedli k tomuto povolání.

V roli Mélisandy v Debussyho *Pelléas a Mélisandě* společně s Willem Hartmannem (Pelléas), Deutsche Oper Berlin 2010
Foto archiv Deutsche Oper Berlin

Jak vzpomínáš na svá studentská léta v Banské Bystrici a Bratislavě?

Nejdůležitější pro mne byla ta v Banské Bystrici, kde jsem přes operního zpěváka Šimona Svítka, který byl také mým hlasovým pedagogem, poznala operu. Když mi bylo šestnáct let, přestoupila jsem na obor operní zpěv. První operní představení, která jsem slyšela, mne tehdy přiváděla doslova do úžasu. A byla pro mne spojena s velkými slzami štěstí. To se mi stává často i teď. Tomu se říká láska na celý život – člověk pro ni opustí rodinný krb a vydá se za ní až na konec světa. Pak celým srdcem děkuje, že něco tak nádherného existuje. Tyto roky byly naplněné také velkou dřinou, disciplínou, každodenním

Postava královny Alžběty I. je pro mne velkou výzvou – navenek silná panovnice, uvnitř nejistá žena. Objevit právě tuto lidskost a zranitelnost mne láká nejvíce!

mnohahodinovým cvičením, mnoha úspěchy i pády. Zkrátka vším, co patří k tomu, aby člověk rostl. Bratislava pro mne byla kratším dvouletým zastavením, kde mne při jednom předzpívání slyšeli dirigent a režisér z Grazu a pozvali mne studovat na tamní univerzitu.

Ocitla ses v úplně novém prostředí, navíc v cizí zemi...

Studium v Grazu pro mne bylo velmi rozhodující, v té době jsem si uvědomila strašně moc věcí. To, že jsem začala mluvit jiným jazykem, mi ještě více poodkrylo tajemství cizích řečí. Zejména jejich melodii – podle ní se dá rozklíčovat, jak jiné národnosti smýšlejí a cítí. Slovo se stejným významem „chuťná“ v různých jazycích jinak. Proto jsem také pro to, aby se opery hrály v originálním jazyce, jinak slovo a melodická linka nepatří k sobě.

V univerzitní knihovně jsem měla přístup ke všem klavírním výtahům a partiturám nebo nahrávkám, to byl pro mne každodenní chléb a droga.

V Grazu jsi poté poprvé stála na operním jevišti...

Při univerzitě ale hrálo ještě větší úlohu to, že jsme měli studentské divadlo, které fungovalo jako profesionální opera. Každodenní režijní zkoušky, před premiérou orchestrální a generální zkoušky... Za rok jsme uvedli tři čtyři tituly. Tam jsem poprvé vystoupila jako Druhá dáma v Mozartově *Kouzelné flétně* nebo jako Ramiro v Mozartově *Zahradnici z lásky*. Už tehdy jsem věděla, že toto je můj svět!

Poté jsi byla členkou tzv. mladého ansámblu Bavorské státní opery v Mnichově. Co pro tebe tato zkušenost znamenala?

V Mnichově jsem byla jednu sezónu. Byla to poslední – rekapitulační – sezóna dirigenta Zubina Mehty jako generálního hudebního ředitele a hrálo se na čtyřicet titulů. Mám pocit, že jsem v té době v divadle i spala. Když jsem neměla zkoušky na malé role, seděla jsem na orchestrálních zkouškách a sledovala nejlepší dirigenty a zpěváky, kteří v té době patřili k absolutní světové špičce. Večer jsem stála na straně jeviště a pozorovala, jak se dělá operní řemeslo, nebo díky malým rolím zpívala s mými idoly – Vesselinou Kasarovou, Violetou Urmanou nebo Renée Fleming – přímo na jevišti. V Mnichově jsem se naučila také to, že nic není úplně bez chyb a že to takzvané perfektní neexistuje. Každý podá nejlepší

S Carlosem Álvarezem po představení Mozartova *Dona Giovanniho*, Deutsche Oper Berlin 2014

Foto archiv Jany Kurucové



Jana Kurucová ztvárnila v připravované inscenaci opery MARIA STUARTA roli Alžběty I.

Foto Simon Pauly

ší výkon, jak je to v ten den možné. Každý z nás je jen člověk, ne stroj. A čím více zpívám větší a větší role, tím více se skláním před svými kolegy, kteří se večer postaví na jeviště, neboť vím, že za tím stojí mnoho práce a velká dávka odvahy.

Z Mnichova vedly tvé kroky do Heidelbergu, kde jsi vytvořila řadu krásných rolí. Na které z nich nejraději vzpomínáš?

Heidelberg bylo to správné místo ve správný čas pro mladou začínající zpěvačku. Z každého titulu jsem měla možnost zpívat více než dvacet představení a na každé z nich jsem se připravovala se zlepšovacími nápady. Bylo to pro mne i nejintenzivnější mozartovské období: Cherubín ve *Figarově svatbě*, ale hlavně Idamante v *Idomeneovi* a Sesto v *La clemenza di Tito*. Jako studentka jsem měla velké problémy Mozartovy postavy uzpívat, ale právě nastávající prací na tomto repertoáru jsem mohla dále růst. Ale když zpěvák překoná technické problémy a začne se cítit dobře, otevrou se mu neuvěřitelné dimenze charakteru postavy a orchestrálního doprovodu. Proto jsem blázen do Mozarta. Momentálně mám to štěstí zpívat Donnu Elviru v *Donu Giovannim*. Je to hudební dílo, které obsahuje dimenze od ztracení po oddanou lásku, kde by ale jedno bez druhého nemohlo existovat.

Od sezóny 2009/2010 jsi členkou ansámblu prestižní Deutsche Oper Berlin...

Mé počáteční roky v Berlíně byly protkané velkým strachem – velké divadlo, velké nároky – a já, malá zpěvačka z malé vesničky daleko odtud. Sama. Bylo mi jasné, že je to rozhodující pro můj další umělecký vývoj a že nestačí jen cvičit zpěv a milovat hudbu, ale stejně tak velkou úlohu hraje psychika. Zkrátka, stát si za tím, co umím, ale i za tím, co ještě neumím. Tehdy jsem měla i myšlenky, že pokud se nedokážu popasovat se svým strachem a dostat ho pod kontrolu, zabalím si kufr a vrátím se domů. Ale díky Pánu Bohu

a velké podpoře vedení divadla jsem se každým představením cítila jistější. Velkou zásluhu na tom má i moje pedagožka Eva Zwedberg, se kterou v Berlíně pracuji již pět let. Deutsche Oper se tak pro mne stala milovaným domovem, kde se v nejbližší budoucnosti opět těším na spolupráci s dirigentem Donaldem Runniclem na Debussyho *Pelléovi a Mélisandě* nebo na spolupráci s mým nejoblíbenějším režisérem Christofem Loyem.

Interpretovala jsi role v operách barokních, máš rozsáhlý mozartovský repertoár, zpíváš ale také role v dílech období romantismu i díla 20. století. K jakému typu repertoáru inklinuješ nejvíce?

Svoji lásku k Mozartovi jsem již zmínila, věřím, že mne bude provázet po celou dobu mého pěveckého života. Barokní repertoár velmi dobře vyhovoval mým začátkům – mnoho koloratur, virtuozity a mladistvé energie. Teď se začínám stále lépe cítit v belcantu – delší dech, komplexnější melodické linie. Moje srdce ale velmi buší i pro Richarda Straussa: Oktavián v *Kavalírovi s růží* nebo Skladatel v *Ariadně na Naxu* jsou moje velké hudební sny.

Zmínila jsi svůj vztah k belcantu. V Ostravě vytvoříš roli Alžběty v Donizettiho Marii Stuartovně...

Belcantové role jsou pro mne stále velkou možností objevování. Dosud jsem měla možnost zpívat roli Romea v Belliniho *Montecích a Kapuletech* a Mafiu Orsiniho – po boku Edity Gruberové – v Donizettiho *Lucrezii Borgii*. Postava královny Alžběty I. je pro mne velkou výzvou – poprvé královna, poprvé osobnost, která rozhoduje o životech druhých. A právě tato královna, navenek silná panovnice, je uvnitř nejistá žena. Objevit právě tuto lidskost a zranitelnost mne láká nejvíce. Velkou inspirací je pro mne román *Marie Stuartovna* od Stefana Zweiga, který mne upoutal a nedal mi spát několik

nocí. Už se těším, až se ponořím do hudebního víru v průběhu zkoušek a každý den pootevřu ještě více okno ke krásnému zpěvu – belcantu.

Jaká je Jana Kurucová mimo svět opery?

Zejména jsem to já – Janka, kterou zná více lidí už odmalička. Ráda tancuji, sportuji, cestuji, učím se cizí jazyky a ochutnávám nová jídla. Vážím si každé poctivé práce a miluji lidi. Věřím v lásku a štěstí. A v to, že se člověk má sám rozhodnout, jak chce žít či v těžké situaci najít to pozitivní. Důležité je nestěžovat si a nedávat něco za vinu druhým. Mám výborného manžela, ale vím, že on není zodpovědný za moje štěstí, mám výbornou práci, ale hrát si na operní divu mne neučiní šťastnou, jsem jen zprostředkovatelkou toho nádherného daru, který má svět. V těžkých chvílích jsou mi vděčnost a pokora po boku. Narodila jsem se v Evropě a navzdory některým problémům je to malý rajský ostrov. Okolo nás zuří války a epidemie, naši předkové bojovali o holý život. Na nás je být vděční a vážit si toho, co každému z nás dali – NÁŠ ŽIVOT.

Děkuji za rozhovor!

(dj)

KDO JE JANA KURUCOVÁ?

Narodila se na Slovensku. V letech 1997–2001 studovala hru na klavír a varhany, dirigování sboru a zpěv na konzervatoři v Banské Bystrici. V letech 2000–2002 studovala pedagogiku zpěvu v Bratislavě a v letech 2003–2005 zpěv na Universität für Musik und Darstellende Kunst v rakouském Grazu. V té době také hostovala v tamním Theater im Palais v Mozartových operách *Kouzelná flétna* a *Zahradnice z lásky*. V roce 2005 hostovala jako Olga v Čajkovského *Evženu Oněginovi* na Forum Junges Musiktheater v Hamburku, následně působila v Bavorské státní opeře v Mnichově a od roku 2006 byla členkou Theater der Stadt Heidelberg. Od sezóny 2009/2010 je členkou Deutsche Oper Berlin, kde účinkuje mimo jiné jako Rosina (Rossini – *Lazebník sevillský*), Cherubín (Mozart – *Figarova svatba*), Zerlina a Donna Elvira (Mozart – *Don Giovanni*), Jeníček (Humperdinck – *Perníková chaloupka*), Fenena (Verdi – *Nabucco*), Antonia (d'Albert – *Nížina*), Lišák (Janáček – *Přihody lišky Bystroušky*), Suzuki (Puccini – *Madama Butterfly*) nebo Mélisanda (Debussy – *Pelléas a Mélisanda*). V následujících sezónách ji zde kromě debutu v roli Dorabelly (Mozart – *Così fan tutte*) čeká rovněž role Valentiny (Meyerbeer – *Hugenoti*) po boku Juana Diega Flóreze. Vedle opery se věnuje také koncertní činnosti.

Leoš Janáček (1854–1928)

VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY

Z pražské Vikárky přes Měsíc až k husitům – další z operních hitů 20. století!



Reprízy 21. 11. (18.30) a 9. 12. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka a 25. 11. (19.00) v Mahenově divadle v Brně v rámci programu mezinárodního festivalu Janáček Brno 2014

Od října má operní soubor NDM na repertoáru fantaskní bilogii Leoše Janáčka *Výlety páně Broučkovy*. Tímto projektem si v rámci Roku české hudby 2014 připomínáme 160. výročí narození skladatele, jenž neodmyslitelně patří k našemu kraji a jehož díla patří do klenotnice světové operní tvorby. Na ostravské jeviště se putování pana Broučka vrací po padesáti pěti letech a nová inscenace je dílem režijního tandemu SKUTR – **Martina Kukučky** a **Lukáše Trpišovského**.

Kdy jste se poprvé setkali se satirickými prózami Svatopluka Čecha a jak na vás zapůsobily?

MK: Osobně jsem se s Broučkem poprvé setkal skrz Janáčka a tuto nabídku. V době, kdy mohl být součástí povinné školní četby, se dělilo Čes-



Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský při zkoušce

Foto Martin Popelář

koslovensko, což znamenalo, že se česká literatura na Slovensku prakticky neučila.

LT: Četl jsem je na gymnáziu a musím říci, že to byly jedny z mála knih povinné četby, které mne skutečně bavily. Bylo to pro mne něco podobného jako verneovky. Obyčejný člověk se tam zkrátka najednou dostal do úplně jiného světa. Ještě když jsem byl malý, měl jsem moc rád sérii knížek od Nikolaje Nosova o Neznámkovi. Pan Brouček mi tedy byl blízký, protože to zapadalo do určitého modu, který jsem měl od mládí „naučený“. Pan Brouček je v podstatě Neznámek, který se ocitne v jiném světě, a všechno tam funguje jinak.

Když jste otevřeli Janáčkovu partituru, jaký svět se před vámi otevřel? Jaký dojem to ve vás vyvolalo?

LT: Přesvědčení, že to můžeme inscenovat, protože ten příběh je sám o sobě fantazijní, potažmo fantaskní. Je to snový svět, do kterého se s Martinem rádi pouštíme, protože inscenujeme takové náměty jako například *Labutí jezero*. Ale opravdu mne překvapilo, jak Janáček v tom patnáctém století uchopil samotné téma. V knize Svatopluka Čecha je to velká legrace, ale Janáček to pojal vlastně hymnický, jakoby navážno. A z této interpretace jsem byl velmi překvapený i ohromený.



Scéna z první části – Josef Moravec (Duhoslav), Michal Pavel Vojta (Harfoboj), Jiří Brückler (Oblačný), Arnold Bezuyen (Matěj Brouček), Jindřich Pansky (Pegas), Alexandr Beň (Čaroskvouci), Martina Šnytová (Zázračné dítě), Agnieszka Bochenek-Osiecka (Etherea), Martin Gurbaľ (Lunobor)

Foto Martin Popelář

Je na tom vidět, co dokáže hudba udělat s jakýmkoliv námětem. Zpočátku jsme rovněž řešili, kdo vlastně Matěj Brouček je. Dospěli jsme k tomu, že z něj nechceme dělat českého Švejka, i když je vlastně jeho předobrazem.

Martine, jak vnímáš jako Slovák typicky českou postavu Matěje Broučka?

MK: Co se týká předlohy, tam si myslím, že způsob glosy a sebeironie je velice český. S typickou slovenskou sebelítostí, která je jiná a daleko více emočně zabarvená, to jakoby funguje trochu jinak. Ve spojení s Janáčkem se tam ale u Broučka skrze některé lidové momenty objevují docela silné emoce, i když jen ve střípcích. Občas se tam zkrátka zatřpytí něco, co má emoci, a to mne na tom táhne. Je to něco, co je vlastně moravské, tudíž to má ke Slovensku blízko a je mi to najednou velmi blízké. Ta předloha, která je částečně ironická a vlastně taková česká – švejkovská, se u Janáčka, který se nebojí exprese a emocí, najednou, jak již říkal Lukáš, v některých momentech stává velmi vážnou. A to se mi líbí, to mne baví.

LT: Líbilo by se mi, kdyby divák šel příběhem jakoby skrz hlavní postavu pana Broučka. Každému z nás se v životě stalo, že jsme třeba byli nešťastně zamilovaní nebo že jsme byli sami. Pan Brouček má obrovskou fantazii, díky které se mu



Jorge Garza (Matěj Brouček)

Foto Daniel Jäger

třeba i okolí směje, a ten svět, který nám otevře, je vlastně svět snění. A všichni rádi sníme. V naší inscenaci je Brouček, oproti předpokládané představě, spíše takový everyman, obyčejný člověk, který zažije dvě snové jízdy.

MK: Pan Brouček je pro nás samotář s obrovskou fantazií, toužící po lásce.

Jak se cítíte v operním žánru?

LT: U spousty jiných divadelních žánrů má režisér šanci vtisknout inscenaci temporytmus. V opeře tu možnost nemá, ten temporytmus je určen

přímo skladatelem. Musíme tedy najít souznění s hudbou a to, co chceme sdělit, pak vtisknout do předem vymezeného prostoru. Již jsme dělali Mozartova *Dona Giovanniho* a musím říci, že Mozart i Janáček mají obrovský cit pro dramatickou situaci a její pointu.

MK: Mozart třeba tolik nestaví postavy, ale právě situace. U Janáčka je to naopak. Postavám dává jasný temperament a jejich energie je dána již v rytmickém chování a ve zpěvu. Na rozdíl od jiných žánrů se režie v opeře daleko více podobá architektuře.

(d)



Scéna z druhé části – Jérôme Billy (Petřík), Jorge Garza (Matěj Brouček), Marianna Pillárová (Žák), Yvona Škvárová (Kedruta)

Foto Martin Popelář

JANÁČKOVA KÁTA KABANOVÁ V NOVÉM OBSAZENÍ

Již jen dvakrát budete mít možnost zhlédnout jevištní báseň plnou milostné touhy – Janáčkovu *Kátu Kabanovou* – navíc v obměněném pěveckém obsazení. Pod taktovkou Roberta Jindry se v hlavních rolích představí **Wioletta Chodowicz** (Káta), **Agnieszka Zwierko** / **Eva Urbanová** (Kabanicha), **Jana Sýkorová** (Varvara), **Richard Novák** (Dikoj), **Arnold Bezuyen** (Boris) a **Roman Sadnik** (Tichon).

Opera *Káta Kabanová* je fascinujícím portrétem a příběhem vdané ženy, která ve světě pokrytecké přetvářky, hrubosti a slabých mužů neunesle lež v sobě samé a za své zakázané chvilkové milostné vzplanutí k cizímu muži si sama určuje trest a zároveň východisko. Dobrovolným odchodem ze světa, sebevraždou skokem do řeky Volhy, dalším hříchem, končí svůj život k nežítí. (dj)

Poslední dvě reprízy jedné z nejkrásnějších oper první poloviny 20. století uvádíme 7. 11. (18.30) a 23. 11. (16.00) v Divadle Antonína Dvořáka.

Po skončení představení 23. listopadu si Vás dovoluujeme pozvat do foyeru 1. balkónu na **společenské setkání s hudebním ředitelem opery NDM Robertem Jindrou a sólisty tohoto mimořádného představení.**

Eva Urbanová (Kabanicha)

Foto Martin Popelář

CENA DIVADELNÍCH NOVIN PRO INSCENACI NDM

Porota Cen Divadelních novin ocenila inscenaci Národního divadla moravskoslezského v kategorii Hudební divadlo, a to přímo: „**tvůrčí tým Martin Smolka a Jiří Adámek za inscenaci opery Seznamte, otevři se!**“, již Národní divadlo moravskoslezské objednalo speciálně pro 2. bienále festivalu NODO (New Opera Days Ostrava / Dny nové opery Ostrava) – který NDM pořádá spolu s Ostravským centrem nové hudby – a k Roku české hudby: „*Mám velkou radost z ocenění tvůrců projektu. Byla to několikaletá práce, složitá, v lecčems neprošlápaná cesta, vedoucí od prvního nápadu a oslovení významného skladatele své generace Martina Smolky k vytvoření nového hudebně dramatického díla, zajištění prostředků pro jeho vznik i realizaci a cestu k úspěšné festivalové premiéře v divadle i na rozhlasových vlnách, ale stálo to za to. A vedle ohlasů diváckých i kritických je toto ocenění dalším, radostným potvrzením této skutečnosti. Za to, že cesta došla svého cíle, patří velký dík zejména Ditě Eibenové a jejímu systematickému tvůrčímu úsilí. Najít totiž prostředky pro vznik a realizaci soudobé opery i od tak renomovaného, evropsky respektovaného skladatele, jakým je Martin Smolka, není totiž vůbec jednoduché,*“ uvádí ředitel NDM **Jiří Nekvasil**.

Autor hudby **Martin Smolka** (1959), jeden z nejžádanějších evropských skladatelů střední ge-

nerace, napsal původní operu, ve které se nezpívá, ale mluví: „*Zpěv se ozve jen vzácně, jako šperk, jako pěna. Ženský sbor sedí s orchestrem v orchestřišti a kontratenorista se zjevuje na scéně. I hudba je protkaná seznamy – akordů, flažoletů, ale i odstínů pianissima,*“ představuje své dílo Martin Smolka.

Režisérem a zároveň spolutvůrcem inscenace je **Jiří Adámek** (1977), který vyvinul originální

typ hudebního divadla, ve kterém mísí hudebně komponovanou strukturu, stylizované herectví a zvláštní přístup k jazyku: „*Od prvních rozhovorů se skladatelem Martinem Smolkou do premiéry uběhly více než dva roky. Bylo to krásné a nesmírně inspirativní setkání. Nejen s Martinem a dalšími mými blízkými spolupracovníky, ale také s Ostravskou bandou a s tvořivými lidmi přímo v divadle,*“ dodává Jiří Adámek. (mb)



Mluvcí Bára Mišíková, Pavol Smolárík, Daniel Šváb a Vendula Holíčková v inscenaci SEZNAMTE, OTEVŘI SE!

Foto Martin Popelář

činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Bohumil Hrabal (1914–1997) – Jiří Janků (1967) – Petr Svojtka (1972)
POSTRŽÍNY
Sladký život správce jednoho pivovaru
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 6. listopadu 2014 v Divadle Jiřího Myrona

Herman Koch (1953) – Kees Prins (1956)
VEČERE
Hodokvas kořeněný vraždou
Režie: Peter Gábor
Česká premiéra 13. listopadu 2014 v Divadle Antonína Dvořáka

Ivan Buraj (1988) – Marek Pivovar (1964) – Dagmar Radová (1987)
ODSUN!!!
O neznámých domácích a nevtaných hostech
Režie: Ivan Buraj
Česká premiéra 22. ledna 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

Felicia Zeller (1970)
ROZHOVORY S ASTRONAUTY
Výprava pracujících žen a jejich au pair do kosmu
Režie: Ondřej Elbel
Premiéra 23. ledna 2015 ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Molière (1622–1673)
ŠKOLA ŽEN
Ženu (ne)vychováš!
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 19. března 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

Christopher Marlowe (1564–1593)
DOKTOR FAUSTUS
Čiň čertu dobře...
Režie: Pavel Khek
Premiéra 26. března 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Francis Scott Fitzgerald (1896–1940)
VELKÝ GATSBY
Večere nekonečných iluzí
Režie: Peter Gábor
Česká premiéra 11. června 2015 v Divadle Jiřího Myrona



Činohra NDM je na Facebooku:
ČINOHRA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

POSTRŽÍNY
Lada Bělašková na vizuálu k inscenaci
Foto Radovan Štastrný

REPERTOÁR ČINOHRY (LISTOPAD – PROSINEC 2014)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman
2. 11. (16.00) – zájezd ND Praha, 7. 12. (19.00)

Anna Saavedra
KUŘAČKY
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
5. 11. (19.00) – zájezd Český Těšín, 23. 11. (19.00), 10. 12. (19.00), 14. 12. (19.00)

Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka
POSTRŽINY
Režie: Janusz Klimsza
6. 11. (18.30) – premiéra, 8. 11. (18.30) – první repríza, 12. 11. (18.30), 29. 11. (18.30) – OST-RA-VAR, 5. 12. (18.30), 27. 12. (18.30)

Herman Koch – Kees Prins
VEČERE
Režie: Peter Gábor
13. 11. (18.30) – premiéra, 15. 11. (18.30) – první repríza, 19. 11. (18.30), 26. 11. (18.30) – OST-RA-VAR, 12. 12. (18.30)

Billy Roche
SLOŽ MĚ NĚŽNĚ
Režie: Janusz Klimsza
16. 11. (19.00), 30. 11. (19.00) – derniéra

Carlo Goldoni
POPRASK NA LAGUNĚ
Režie: Janusz Klimsza
18. 11. (10.00), 16. 12. (18.30), 21. 12. (16.00)

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
Režie: Vít Vencel
20. 11. (18.30), 25. 12. (16.00)

Michael Cooney
HABAĐÚRA
Režie: Roman Groszmann
21. 11. (18.30), 30. 12. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
25. 11. (18.30), 18. 12. (18.30), 29. 12. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
27. 11. (13.00) – OST-RA-VAR, 28. 11. (10.00) – OST-RA-VAR

David Jařab
ZA VODOU (Dokud nás smrt...)
Režie: Štěpán Pácl
27. 11. (18.30) – OST-RA-VAR

William Shakespeare
MACBETH
Režie: Rastislav Ballek
28. 11. (18.30) – OST-RA-VAR, 2. 12. (18.30)

Liz Lochhead
PERFECT DAYS
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
4. 12. (18.30), 31. 12. (16.00)

George Tabori
MŮJ BOJ (Mein Kampf)
Režie: Juraj Deák
7. 12. (14.00), 7. 12. (19.00)

Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík
QUO VADIS
Režie: Peter Gábor
9. 12. (18.30), 17. 12. (18.30)

Václav Štech
VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK
Režie: Janusz Klimsza
13. 12. (18.30)

Jack Trevor Story
TRABLE S HARRYM
Režie: Jakub Nvota
14. 12. (16.00), 19. 12. (10.00)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA ČINOHRY



Milí diváci a přátelé divadla,

sté výročí narození vynikajícího českého prozaika Bohumila Hrabala si připomeneme uvedením jeho *Postřižin* v režii Janusze Klimszy. Poetický rozměr, laskavý humor i lehká nostalgie příběhu Vás zaujmou a pobaví.

Rád bych Vás všechny pozval také na *Večeři*. Bestseller nizozemského autora Hermana Kocha ožije na jevišti Divadla Antonína Dvořáka. Setkání dvou bratrů s manželkami připraví nečekané situace a dramatické zvraty v hodování, které je kořeněné zločinem jejich nezletilých dětí.

Držte nám palce a pozorně čtěte stránky našeho časopisu, dozvíte se více.

S pozdravem

Peter Gábor

*Poetický rozměr, laskavý humor i lehká nostalgie
Postřižin Vás zaujmou a pobaví!*



Inscenaci hry irského dramatika Billyho Roche SLOŽ MĚ NĚŽNĚ uvádíme naposledy 16. a 30. listopadu ve zkušební Divadle Antonína Dvořáka. Ostravští herci v irském příběhu, kde nechybí láska, zrada ani černý humor, rozhodně stojí za vaši pozornost!

Foto Radovan Šťastný

PŘIPRAVUJEME

Ivan Buraj (1988) – Marek Pivovar (1964)
– Dagmar Radová (1987)

ODSUN!!!

O nezvaných domácích a nevíтанých hostech

**Česká premiéra 22. ledna 2015 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

ODSUN!!!! se blíží

Volná trilogie o ztrátě historické paměti – předchází části *Smrtihlav* a *Za vodou* (*Dokud nás smrt...*) – se brzy dočká svého naplnění. Připravujeme totiž *Odsun!!!!*, její závěrečnou část. Jak titul napovídá, půjde o poválečné odsunutí (či vyhnání) sudetských Němců.

Děj nás zavede do města v pohraničí a především do jednoho domu, stojícího na samotě.

Následky a paralely odsunu jsou stále přítomné nejen v rovině kulturní ztráty, ale také v rovině morální a metafyzické viny...

Setkáme se zde s německou rodinou (před válkou a po ní) a také s rodinou českou, která v něm žije dnes. Důležitou složkou děje jsou také bouřlivé schůze ve městě těsně po válce, na nichž se rozhoduje, jak bude odsun vlastně probíhat, do jaké míry půjde o akci klidnou či naopak provázenou násilím.

Naše inscenace ovšem tyto historické děje nebude zobrazovat jen bezprostředně, klade si také za cíl poukázat na to, že byt se odsun může zdát jako dějinami zpracovaná a uzavřená událost, její následky a paralely jsou stále přítomné. A to nejen v rovině kulturní ztráty (zánik sudetoněmecké kultury, problematické dosídlování pohraničí, které přineslo řadu sociálních problémů...), ale také v rovině morální

a metafyzické viny, které se dodnes mohou promítat ve vztahu ke krajině, kulturní kontinuitě, ale také ve zcela intimní sféře – ve vztahu k rodičům, sourozencům, k práci a budování životních hodnot.

Začne-li u nás někdo kriticky mluvit o událostech po skončení 2. světové války, vždy se objeví i názor, že Němci si za to přece mohli sami a jejich vina je nepoměrně větší. Nebude proto od věci ocitovat slova významného českého novináře Ferdinanda Peroutky, jak je napsal už v oněch pohnutých časech: „*Nechceme, abychom vypadali před světem jako lháři; nechceme, aby boj českého národa proti nacismu vypadal jako komedie, jak by jistě vyhlížel, kdybychom po porážce nacismu si osvojovali jeho kruté a hnusné metody. Čes-*

ký národ to myslil vážně, říkal-li, že si hnusí sám obsah nacismu. Nesmíme dovolit, aby tento čistý obraz byl zakalen počínáním některých jedinců, jimž vzkypěl jed v krvi. Národ musí se tak zřetelně, jak možno, oddělit od této neodpovědné menšiny, jaká všude se konec konců vyskytne.“

Chystaná hra by měla být především neobvyklým divadelním zážitkem a nestranným vhladem do dobových událostí; pokud se nám podaří podníit i diskusi k tomuto tématu, budeme jen rádi.

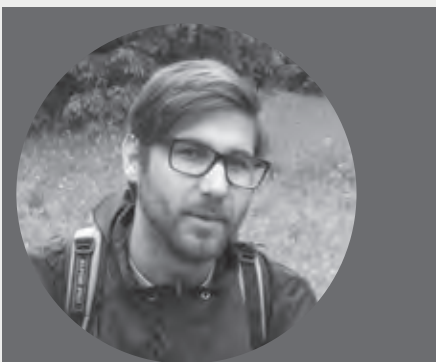
Premiéru inscenace *Odsun!!!!* pro vás chystáme na 22. ledna 2015 do Divadla Antonína Dvořáka v režii Ivana Buraje. Protože jde o jeho první hostování v činohře NDM, připojujeme také jeho malý medailonek.

(piv, dr)



Zaniklá sudetská obec Königmühle

Foto Dagmar Radová



KDO JE IVAN BURAJ?

Narodil se v roce 1988 v Bratislavě. Po neúspěších na recitačních soutěžích začal navštěvovat divadelní spolek *Ludus*, kde se rozhodl pro studium režie. V roce 2007 byl přijat na divadelní režii na JAMU do ateliéru Iva Krobota a Petra Oslzlého.

Během studia absolvoval pracovní stáž v Národním divadle při přípravě inscenace Roberta Wilsona *Věc Makropulos*. Bakalářské studium uzavřel inscenací textu Wernera Schwaba *Lidumor aneb Má játra beze smyslu*, kterou vytvořil spolu s dramaturgyní Dagmar Radovou, s níž spolupracuje na většině svých projektů.

Magisterské studium ukončil inscenací *Princ Homburský* podle Heinricha von Kleista. Zde jako základní téma své práce formuluje fenomén „ubývající skutečnosti“ a „vyprazdňujícího se subjektu“. Inscenace získala na mezinárodním festivalu divadelních škol ISTROPOLITANA speciální cenu poroty a cenu publika. Inscenace byla též nominována na Inscenaci roku v rámci Divadelních novin.

V sezóně 2012/2013 pro studio HaDivadla vytvořil autorskou inscenaci *Kreatury* a do scénického časopisu Divadla Husa na provázku *Rozrazil*, který byl tentokrát věnován tématu *Nynější krize*, přispěl svou inscenační črtou o veřejném prostoru.

V sezóně 2013/2014 spolupracoval s Divadem Letí v rámci inscenačního projektu *Proti pokroku, proti lásce, proti demokracii* realizovaného v centru současného umění DOX. V tomto roce také začal pracovat na inscenaci *Zámek (záře integrace)*. Tento autorský přepis Kačkovy Zámku vznikl pro brněnské HaDivadlo a premiérován byl začátkem sezóny 2014/2015.

V současné době pokračuje v doktorandském studiu na JAMU. Tématem jeho dizertace jsou: „*Možnosti současného politického divadla v Čechách a na Slovensku.*“ Taktéž mu nedávají pokoj témata jako „individualismus“, „ztráta veřejného prostoru“ a „každodennost“.

(dr)

Bohumil Hrabal (1914–1997) – Jiří Janků (1967)
– Petr Svojtka (1972)
POSTŘÍŽINY
Sladký život správce jednoho pivovaru

Režie	Janusz Klimsza
Dramaturgie	Dagmar Radová
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Eliška Zapletalová
Výběr hudby	Janusz Klimsza

Osoby a obsazení:	
Francin, správce pivovaru	František Strnad
Maryška, jeho žena	Lada Bělašková
Pepin, jeho bratr	František Večeřa
De Giorgi, předseda správní rady pivovaru	Tomáš Jirman
Gruntorád, doktor, člen správní rady pivovaru	Vladimír Čapka
Půlpán, místopředseda správní rady pivovaru	Jan Fišar
Boďa, holič a kadeřník	Ivan Dejmal
Myclík, dělník v pivovaru a příležitostný řezník	Petr Houska
Martin, pivovarský kočí	Aleš Bílík
Krákora, pivovarský dělník	Robert Finta

Premiéra 6. listopadu 2014
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

**Reprízy 8. 11. (18.30), 12. 11. (18.30),
29. 11. (18.30), 5. 12. (18.30) a 27. 12. (18.30)**
v Divadle Jiřího Myrona

Zkusme si udělat dvě asociační řady, zapsat si asociace, řadu vědomím necenzurovaných myšle- nek – slov, která se vám vybaví pod pojmem Bo- humil Hrabal a pod slovem *Postřižiny*. Vsadím se, že se ve vaší asociační řadě k Bohumilu Hrabalovi určitě objevila některá z těchto slov: **Ostře sledo- vané vlaky, pivo, Automat svět, strýc Pepin...** A v případě *Postřižin*: **pivo, pivovar, komín, vlasy paní správcové, strýc Pepin...** Jak vidno, pojmy pivo a strýc Pepin se opakují. V čem byly tyto dva



Režisér Janusz Klimsza okusil v nymburském pivovaru Postřižin- ské pivo z měděného mazáku
Foto Dagmar Radová

V inscenaci Postřižiny se objeví vlasy paní správcové, zabijačka, Francinův motocykl značky Orion, výstup na komín i neuvěřitelný řev strýce Pepina!



Lada Bělašková odolává touze vykoupat se ve zlatavém moku
Foto Dagmar Radová

fenomény v Hrabalově tvorbě tak výjimečné? Oba lze bez pochyby v kontextu Hrabalova díla pova- žovat za významné inspirační zdroje, které patří k základním kamenům jeho tvorby vůbec.

Hrabal a pivo
Bohumil Hrabal strávil, kromě prvních dvou let své- ho života, celé dětství a mládí v pivovarech. Nejprve v Polné a později v Nymburku. Do Nymburského pivovaru se Hrabalovi přestěhovali v roce 1919 – František Hrabal zde nastoupil do funkce správce. Rodina dostala i služební byt přímo v areálu pivo- varu a Hrabal si rychle nalezl ke zdejší atmosféře i lidem blízký vztah a byl jimi fascinován. V jinoš- ských letech začal být okouzlen i chutí a opojnou silou piva. **Když na začátku padesátých let žil v Praze, prochodil všemožné pivnice a hos- pody, kam ho, krom piva, lákala atmosféra těchto lokálů a lidé, kteří sem chodili. Hrabal si byl vědom neuvěřitelné síly hospody, kde pivní omámení stírá hranici mezi soukromým a veřejným.** Kde plynutí času i diskurs pravdy a výmyslu funguje dle úplně jiných pravidel než venku. I Jiří Vinopal ve své studii *Institute hospo- dy v české společnosti* upozorňuje na specifický sociální aspekt hospody: „**Náhradou za mírné nedokonalosti interiéru česká hospoda na- bízí neformální a klidné prostředí, v němž se scházejí kamarádi a známí, kde je dobrá zá- bava, v němž se dá povidat a klábosit takřka o čemkoli, stejně jako domlouvat melouchy a výpomoci nejrůznějšího druhu. Nevyžaduje po návštěvníkovi rozsáhlé znalosti spo- lečenského bontonu, láká jej spíše uvolněnou zábavou a jedinečnými lahůdkami v podobě hospodského gulášku, buřtů s cibulí nebo pivního sýra. Takovéto zařízení je v očích ve- řejnosti jakousi kulturní památkou, s níž jsou**

obyvatelé českých zemí z mnoha důvodů his- toricky spjati a kterou považují za své rodinné stříbro.“ Vinopalův citát také zdůrazňuje, jak moc je fenomén hospody (a piva) v české kultuře i ná- tuře zakořeněn. A hospodě a pivu věnoval ve svém díle neobvyklou pozornost také Hrabal.

Řev strýce Pepina
Strýc Pepin (bratr Františka Hrabala, vlastním jménem Josef Hrabal) vstoupil do života Bohumi- la Hrabala zcela bez varování a toto setkání bylo skutečně osudové. Sám Hrabal o strýci Pepinovi často hovořil jako o svém učiteli, nebo dokonce guru. **Když se v roce 1923 Josef Hrabal obje- vil v Nymburském pivovaru, zdůrazňoval, že přijel pouze na čtrnáct dní, ale zůstal na celý život. Byla to pozoruhodná osobnost, provo- katér, podivín, velký milovník života, který se ale svou intenzivní existencí dostával do ne- příjemných situací a často upadal v nemilost svého okolí.** Jistě se každému vybaví jeho charakteristický řev. Strýc řval a musel neustále vyprávět své tisíckrát řečené, avšak vždy nově domyšlené historky.

Proud vět, příběhů, které na sebe volnými aso- ciacemi navazují; příběhy, které balancují na hra- nici polopravdy, fantasmagorie a dotýkají se starobylé tradice lidových vyprávěčů, kde se věci nízké povyšují ke svátosti – to je jedno ze základ- ních východisek Bohumila Hrabala, ke kterému ho přivedl právě projev strýce Pepina.

Hospoda, pivo a způsob vyprávění, který ne vždy poslouchá zásady reálného světa, hrají hlav- ní roli i v nové inscenaci Janusze Klimszy. Přesto v ní bude také vše, co se objevilo ve vaší asociač- ní řadě k *Postřižinám*: vlasy paní správcové, za- bijačka, Francinův motocykl značky Orion, výstup na komín i neuvěřitelný řev strýce Pepina. (dr)



Felicia Zeller (1970)
ROZHOVORY S ASTRONAUTY
Výprava pracujících žen a jejich au pair do kosmu

Režie	Ondřej Elbel
Dramaturgie	Dagmar Radová
Scéna a kostýmy	Jan Štěpánek
Hudba	Tomáš Vtípil

Premiéra 23. ledna 2015 v 19 hodin
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

VZHŮRU DO VŠENĚCKA!
Představte si, že gravitační síla přestala působit a vy jste odlétli do kosmu, proplou- váte pomalu neznámými vesmíry a nakonec narazíte na planetu. Je to krásná zářivá plane- ta s neonovým oparem, kde je všeho dostatek. Gravitace začíná působit. Klesáte. Planeta si vás neúprosně přitahuje. Říťte se dolů a nakonec dopadnete na zem. Zjistíte, že jste mladá dívka, je vám osmnáct a máte celý úžasný život na této neonové planetě před sebou. Ovšem má to jeden háček – bohužel jste nedopadli na onu blahobytnou stranu této planety, ale na její odvrácenou stranu. Pocházíte ze země jako Restsko, Ukulele nebo Šloheňsko. Takže aby váš život mohl být spokojený, musíte se vydat tam, kde je krása, dostatek a blahobyt realitou. **Rozhodnete se tedy podniknout cestu na osvětlenou stranu. Do Všeněcka!** Tam se třeba naučíte všenecky a budete se moci případně hlásit i na všeneckou univerzitu. Jen- že všenecká měna je tvrdá a v Mongoloidsku, v Ukulele (nebo odkud že to jste?!) vaše celá rodina nevydělá za rok nikdy to, co jeden Vše- něc či všenecká žena za měsíc. A tak jen tak pro nějakou Mongoloidku, Šloheňku nebo Restku není jednoduché do Všeněcka proniknout. Opat- ření jsou různá a rafinovaná – jmenují se vízum nebo pracovní povolení.

Ale nezoufejte! Je tu jedna možnost, jak se do Všeněcka dostat! Ta možnost se jmenuje au pair. Ve Všeněcku je spousta žen, které potře- bují pomoci se vším tím, co západní ženy už dávno nedělají, anebo nestíhají dělat. Mají totiž kariéru,

Rozhovory s astronauty? Vtipný, ironický text o západních matkách a jejich au pair z východu!

píší články do časopisů, produkují seriály o rodině, sportují, zajímají se o zdravou stravu, dodělávají si doktorát, navštěvují různé kurzy a také mají děti. **Mají děti, se kterými potřebují pomoci, proto- že jak to má člověk všechno stihnout, když ten článek musí SAKRA NEJPOZDĚJI VČERA. NE, POZDĚJI! ALE DNESKA. ANO. DNESKA UŽ DÁVNO HOTOVÝ!** Tak prostě pohádku malému Sudoku bude muset přečíst někdo jiný. Ale kdo? No, přece nějaké děvče z Mongo- loidska, Ukulele nebo Zkurvystánu. Někjaká Olanka, Olga nebo Irina, která se ve své odvrácené zemi plné mužů jen třese na to, aby se mohla starat o krásné všenecké děti a tím trochu oddálit rození jednoho dítěte za druhým ve své (stále ještě tak přírodní) zemi. *Au pair* totiž znamená protislužbu! A tato protislužba přinese spokojenost na obou stranách. Nebo ne?

Když už jste tedy dostali vízum a ocitli jste se ve všenecké rodině, vypadá to, že nic nebrání tomu užívat si západní svět s jeho rozkošemi, možnostmi a privilegií. Ale i to má několik háčků. Podlaha se sama nevytře. Děti musí dostat jíst. Hlavně ale žádné maso. JSME VEGETARIÁNI. PROGRAMOVĚ. S Leou-Marií se musí k dok- torovi. A večer nejpozději v deset doma! Žádná diskotéka! Žádní pochybní týpci, kteří túří motor svého bavoráku před domem! Je to jasný? **Ne! Já nejsem tvoje služka, nejsem ani tvůj za- městnanec. Jsem dospělá, můžu chodit, kam chci, s kým chci! (To ale řeknete v ukulelšti- ně, aby tomu nikdo nerozuměl, a budete se dál usmívat a přikyvovat.)**

Co dělá Sudokova matka, víte – píše články, točí seriály o rodině – zkrátka všechno to, co je

třeba udělat, aby našla sama sebe a dostatečně se realizovala... Ale co dělá vlastně Sudokův otec? (Nebo je Všeněcko tak vyspělou zemí, že se rodina skládá už jen ze dvou členů – matka a dítě? To už jsou Všeněci tak ekologičtí a úspor- ní?) Ne, ne. **Sudokův otec, tak jako mnoho všeneckých otců, je astronautem na kos- mické lodi. Otec má na starosti velmi, velmi důležitou misi, která trvá několik let.** Otec musí nejdříve poznat sám sebe, dodělat školu, rozjet kariéru, absolvovat kurz přežití v extrémních podmínkách a teprve pak se může přijet podívat za svým synem Sudoku.

Možná, že už si raději nechcete představovat, jaké to je být zbloudilou astronautkou Olankou, Olgou nebo Irinou. Ale nic nebrání tomu přijít a z bezpečného odstupu se podívat na to, jak tuto protislužbu bude zvládat mladá posila ženské části souboru činohry.

Současná a cenami ověřená německá autorka Felicia Zeller napsala velmi vtipný, iro- nický text o západních matkách a jejich au pair z východu. **Každodenní situace, které se točí kolem péče o děti, se prolínají se zásadními otázkami po tom, jak moc dokážeme řídit svůj život, jakým alibismem a bohorovností sami sebe živíme** a jak moc padáme do nástrah nepředvídatelného vesmíru životního chaosu, kde se kdykoliv a cokoliv může vznést. Vše je zabale- no do neméně humorného a lehce stylizovaného jazyka. Režisér Ondřej Elbel, výtvarník Jan Štěpá- nek a hudebník Tomáš Vtípil se postarají o to, aby tento kosmos pracujících žen a jejich pracujících au pair se stal na energii, rytmus, barvy a smích bohatou kosmonautickou výživou. (dr)



Ve Všeněcku má každé třetí dítě otce astronauta
Zdroj: all-free-download.com



V nové sezóně se činoherní soubor NDM rozrostl o tři nové členky. Rozhovor s **Terezou Richtrovou** jste si mohli přečíst v minulé sezóně (číslo březen–duben 2014) u příležitosti premiéry inscenace *Za vodou (Dokud nás smrt...)*. Na těchto dvou stranách se můžete blíže seznámit s **Izabelou Firlovou** a **Lucií Končokovou**.

Izabelo, maturovala jsi na střední zdravotnické škole. Jak jsi došla k rozhodnutí, že budeš studovat herectví?

K tomuto rozhodnutí jsem musela trochu dospět. Už od základní školy jsem brouzdala různými kroužky (divadelní, pěvecký, malování), ale pro mě to byla jenom zábava, koníček... V deváté třídě jsem měla možnost si zkusit herectví na Polské scéně Těšínského divadla. Ale jak už jsem zmínila, v té době jsem to brala jako dobrodruž-

ství, jako možnost vyzkoušet si něco nového... Opravdový zlom nastal až po několika letech, kdy jsem byla ve čtvrtém ročníku na Střední zdravotnické škole v Karviné. Moje učitelka dějepisu mne poslala na recitační soutěž, kterou jsem dokonce i vyhrála, a ve mně se zase probudil ten příjemný pocit, že můžu stát před lidmi a dávat jim radost; ať už v podobě básně, prózy, či nějaké písně. Tak začala moje cesta k divadlu...

Narodila ses v Havířově a vyrostla jsi v Horní Suché. Ovlivnilo tě ostravské divadlo, než jsi odešla studovat na DAMU? A jsi ráda, že se vracíš zpět do rodného kraje?

Mě spíše ovlivnilo Těšínské divadlo. Na něm jsem takřka vyrostla. A musím se přiznat, že v Ostravě jsem byla asi dvakrát, třikrát. Ale jelikož se teď vracím zpět, tak tuto velkou mezeru určitě napravím... přísahám (*smích*). Vracet se sem, do tohoto kraje, byl můj cíl. Mám tady rodinu, přátele, známé a hlavně svoji kulturu, kterou ani v Praze, ani v žádném jiném českém městě nenajdu.

Máš polské kořeny a polsky i mluvíš. Nepřemýšlela jsi o tom, že bys zkusila studovat herectví v Polsku?

Upřímně – nepřemýšlela... Já jsem vyrůstala na polské kultuře a tradicích... byla jsem odchována na Polské scéně v Českém Těšíně, takže jsem polštinou byla obklopená pořád... Chtěla jsem zkusit něco nového a DAMU byla pro mě

jasná volba... díky této škole jsem důkladněji poznala české dějiny, literaturu atd. A samozřejmě – naučila jsem se „mluvit česky“. Mám na mysli to, že jsem se zbavila polského přízvuku...

Je to rozdílné, hrát v polštině nebo v češtině?

Samozřejmě, že rozdíl tam je... už jen z pohledu výslovnosti a celé gramatiky, byť jsou to jazyky příbuzné... Na tuto otázku se mě ptalo hodně lidí a já jsem bez přemýšlení vždycky odpověděla, že lépe se mi hraje v polštině. Ale s postupem času, když se opravdu nad tím zamyslím, tak musím říct, že nejsem svobodná ani v češtině a ani v polštině. Když mám mluvit česky, tak se stane, že najednou řeknu nějaké polské slovo. To se stává, když mám mluvit rychle, bez přemýšlení. A stejně je to i v polštině. Než se můj mozek přepne na tento jazyk, tak se stává, že se mi do konverzace vloudí české slovíčko. Je jenom jeden jazyk, ve kterém budu vždy sama sebou, a to je těšínský dialekt neboli ponaszymu (ponašimu). Považuji ho za svoji mateřštinu – mluvím tak doma s rodinou, přáteli, známými...

Se souborem činohry NDM ses setkala při zkoušení muzikálu Quo vadis a nyní se stáváš jeho členkou. Jaké jsou tvé první dojmy?

Dojmy jsou jen ty nejlepší. Celý soubor je úžasný. Už od první chvíle si mě vzali pod ochranu křídla, takže se mezi nimi cítím velice dobře. A moc jim za to děkuju. (dr)



Ivan Dejmal (Vinicius) a Izabela Firlová (Lýgie) v inscenaci QUO VADIS

Foto Radovan Štátný



Lucie, vystudovala jsi herectví na JAMU a během dvou let na volné noze jsi prošla divadly napříč republikou. Hostovala jsi v Českých Budějovicích, Brně, Olomouci, a dokonce i v Mostě. Předpokládám, že to musela být velká zkušenost, zvláště pro člověka, který sotva vyšel ze školy...

Určitě, byla to neuvěřitelná zkušenost, za kterou jsem velmi ráda. Poznala jsem spoustu lidí, přístupů k práci, jak jednotlivá divadla fungují. Rozhodně bych neměnila. Během tohoto „putování po divadlech“ jsem si ujasnila, jaké divadlo chci dělat a kde. Což jsem na škole pořádně nevěděla. Není to samozřejmě ale konečné, člověk se mění...

Role, které jsi během posledních dvou let nastudovala, jsou velmi rozmanité. Objevují se mezi nimi klasické činoherní role, jako například Ofélie, ale máš za sebou také ně-

kolik muzikálových rolí – Jitka ve Hvězdách na vrbě – hraješ také v autorské inscenaci Kreatury v brněnském HaDivadle. To je poměrně široký záběr. Dalo by se říct, jaké divadlo je ti osobně nejbližší?

Nemůžu říct, že je nějaké divadlo nebo styl divadla, které preferuji. Když má práce smysl, dělá se dobře a pro něco, tak nezáleží v jakém divadle, s kým a co.

Ale *Kreatury* jsou pro mě hodně zásadní. Byl to první projekt po mém absolvování JAMU a vznikl tak, že parta mladých divadelníků si chtěla udělat společně inscenaci. Pohostinsky jsme dostali prostor v HaDivadle. Byli jsme téměř všichni čerstvě po škole a začali zkoušet. *Kreatury* jsou mi velmi blízké, byl to vysněný projekt s mými kamarády, povedl se a stále se hraje. A když nad tím tak přemýšlím, ráda bych se ještě někdy podílela na autorské inscenaci...

Už jsem zmínila, že jsi nedávno ztvárnila v Moravském divadle Olomouc Ofélii. To ale nebylo tvé první setkání s postavou Ofélie...

Ne, ne, poprvé jsem se s Ofélií setkala ve třetím ročníku na JAMU, kdy jsme měli udělat monodrama, vybrat si tým a téma. Já byla ve skvělém dámském týmu (Dagmar Radová, Barbara Herz) a po dlouhém hledání přišly holky s Ofélií. Nebyla to jen Shakespearova Ofélie, ale také Müllerova Ofélie propojená s deníky Virginie Woolfové, a nad tím vším stála ještě naše „über Ofélie“, jakási esence všech Ofélií, které mají všechny ženy v sobě jako určitý princip.

Měla jsem tu inscenaci moc ráda, hrálo se téměř dva roky a hostovalo na tuzemských i mezinárodních festivalech. Nakonec jsme Ofélii symbolicky pohřbily ve vodách Amsterdamu. Myslela jsem si, že už si Ofélii nikdy nezahraju, a pak přišel konkurz v Olomouci a opět jsem se s ní setkala...

Přestože máš za sebou poměrně dost rolí napříč žánry, je něco, co by sis ráda vyzkoušela?

Momentálně mě nic konkrétního nenapadá, ale co přijde, přijde. Mám ráda nové věci, zkoušet nové možnosti, prostory, přístup, žánry, které nejsou tak časté v českých divadlech; spolupráce se zahraničními divadly, open air, divadlo v ulicích, ve vlaku. Toto léto jsem se poprvé podílela na projektu „Živé sochy“, který letos oslavil desáté výročí. V interiérech zámků či jiných pamětihodností se inscenují výjevy z určitého historického období. Byla to velmi zajímavá forma práce – máte daný text, ale v jeho rámci můžete s kolegy improvizovat; prostě si hrát a klidně zapojit i diváky – pokud chtějí, a často chtěl! Byla jsem z toho absolutně nadšená a překvapilo mě, jak moc si to užívali i návštěvníci. Smysl věci a nadšení diváci, ať je to jakýkoliv žánr – to je pro mě nejdůležitější

Se souborem činohry NDM ses setkala při zkoušení muzikálu Quo vadis a nyní se stáváš jeho členkou. Jaké jsou tvé první dojmy?

Jednoduše – těším se, co bude dál.

(dr)



Stanislav Šarský (Polonius) a Lucie Končoková (Ofélie) v inscenaci HAMLET (Moravského divadlo Olomouc, 2014)

Foto Jiří Doležel

Herman Koch (1953) – Kees Prins (1956)

VEČEŘE

Hodokvas kořeněný vraždou

Překlad	Marta Kostecká
Režie	Peter Gábor
Dramaturgie	Marek Pivovar
Scéna	Michal Syrový
Kostýmy	Alena Schäferová
Výběr hudby	Peter Gábor

Osoby a obsazení:

Paul	David Viktora
Claire	Renáta Klemensová
Manažer	Václav Klemens
Serge	Vladimír Polák
Babette	Pavčina Kafková

**Česká premiéra 13. listopadu 2014
v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka**

**Reprízy 15. 11. (18.30), 19. 11. (18.30),
26. 11. (18.30) a 12. 12. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka**

V době, kdy čtete tyto řádky, zbývá do premiéry inscenace jen pár dní, nebo už je možná dokonce po ní (13. listopadu). V době, kdy tyto řádky vznikají, přecházíme od čtených zkoušek k aranžovaným. A protože charakteristika jednotlivých postav se začínají pomalu nořit z hlubin debat a zkoušek, řekněme si o nich něco víc. **Paul (David Viktora)** je někdejší učitel dějepisu, který neodešel ze školy z vlastní



Vizuál k inscenaci VEČEŘE

Foto Radovan Štátný

vůle. Se světem a svým synem to myslí dobře, ale je tu jeden velký zádrhel... **Claire (Renáta Klemensová)** je jeho manželka, která při něm pevně stojí. Zdá se, že se svým manželem a synem Michelem to myslí dobře, ale je tu jeden velký zádrhel... **Serge (Vladimír Polák)** je Paulův bratr a nadějný politik, který je zvyklý mít věci pevně pod kontrolou. Zdá se, že je na nejlepší cestě ke křeslu předsedy vlády, ale je tu jeden velký zádrhel... **Babette (Pavčina Kafková)** je Sergeova manželka a v jeho politickém úsilí ho neúnavně podporuje. Zdálo by se, že jejich synu Rickovi se dostalo té nejlepší výchovy, ale je tu jeden velký zádrhel... **Manažer (Václav Klemens)** je vrchním číšníkem luxusní restaurace a je zvyklý

bravurně obsluhovat hosty, kteří mají úroveň. Výše jmenovaná čtveřice toto kritérium splňuje až do okamžiku, kdy se objeví jeden velký zádrhel...

Proč vám o těch zádrzlech neřekneme více? Přece byste nechtěli znát příliš mnoho před sledováním příběhu, v němž je postupné odhalování tajemství jednou z podstatných složek?! To by byl skutečně velký zádrhel...

Dodejme, že režisérem inscenace je umělecký šéf činohry **Peter Gábor**, scéna je dílem **Michala Syrového** a kostýmy navrhla **Alena Schäferová**.

Od 13. listopadu se můžete těšit na porci napětí, psychologické studie pěti postav a množství otázek, spojených s výchovou dětí... Dost na cestu do hlediště, co myslíte? (piv)



Návrhy kostýmů Aleny Schäferové



OST-RA-VAR je plnoletý!

Od středy 26. do neděle 30. listopadu se uskuteční již **18. ročník Festivalu ostravských činoherních divadel OST-RA-VAR**. Festival je tedy „plnoletý“. Ač z dětských krůčků a dětských nemocí vyrostl už dávno, přece jen se letos dočká změn. Tak například semináře: zůstávají sice tři, ovšem hodnocením inscenací se budou zabývat dva z nich; ten třetí (v pořadí ovšem první) se bude týkat aktuálních témat spatřých s divadlem. **Po několika letech v COULTOURU na Černé louce se také semináře vrací zpět**

do pořádajících divadel – první se uskuteční v sále Komorní scény Aréna, druhý v klubu Divadla Petra Bezruče a třetí v klubu Divadla Jiřího Myrona. A protože hosté si v posledních ročnících stýskali, že je program festivalu příliš nahuštěn, snižujeme letos počet nasazených inscenací. I tak se ovšem mohou návštěvníci těšit na jedenáct festivalových představení a k tomu i několik „hostujících“.

Připomínáme divákům, kteří by se rádi festivalového dění zúčastnili, že tak mohou učinit pouze v hledištích divadel Antonína Dvořáka a Jiřího Myrona, protože kapacita dalších ostravských



divadel je festivalovými hosty zcela zaplněna. Kolegové z Komorní scény Aréna a Divadla Petra Bezruče vás samozřejmě rádi uvidí na dalších představeních v sezóně. Držte palce, ať se osmnáctý ročník vydaří! (piv)



Novinkou letošního ročníku je návrat seminářů do prostoru divadel – na fotografii Divadelní klub v DJM při 15. ročníku festivalu OST-RA-VARu v roce 2011

Foto Vojtěch Bartek

HOLE DUPY jinak, a přesto stále stejně

Divadelníky vždy potěší, když se inscenace stane pro diváky natolik atraktivní, že se „dožije“ vysokého věku několika sezón. Právě to se stalo inscenací **DONAHA! (Hole dupy)** – mimochodem, premiéru měla už 16. června 2011. S tím je ovšem nevyhnutelně spojen fakt přeobsazování a alternativní rolí – většinou proto, že někteří herci odešli do jiného angažmá a šanci si zaslouží dostat ti, kdo naopak do činohry přišli, nebo proto, že herci, na rozdíl od divadelní postavy, nemohou zastavit čas a z role „vyrostli“. A někdy se, bohužel, přidá i nemoc. **A tak jako Jarka Lukavského (kromě Igora Orozoviče) uvidíte Ivana Dejmalu, jeho parťáka Davida Buchtelu od svého nemocného otce Jiřího dočasně převzal Michal Sedláček, v roli Jarkova syna se budou střídát Radek Slaný a Jan Dunděra, postavu Jarkovy občasně přítelkyně Soni ztělesní střídavě Lenka Zbranková a Izabela Firlová a postavu Jiřiny Buchtelové přebírá od Anny Cónové Tereza Richtrová.** Všem novým tvářím v inscenaci popřejme společně: zlomte vaz! (piv)



Ivan Dejmal (Jarek Lukavski) a Michal Sedláček (David Buchtel)

Foto Radovan Štátný

V České republice
najdete to nejlepší
z evropské rozmanitosti.

V jedné malé zemi se potkávají místa s naprosto
odlišným charakterem a všechna jsou na dosah
ruky. Praha i další česká města poskytují klid
a bezpečné prostředí, díky pěti mezinárodním
letišťům a mezinárodním vlakovým spojům
také komfortní dostupnost, luxusní hotely
a kongresovou infrastrukturu v kvalitě a kapacitě,
která odpovídá mezinárodnímu standardu.

14 jedinečných regionů



Czech Convention Bureau
vám nabízí při pořádání různých akcí širokou
škálu bezplatných služeb a nástrojů, které
uspokojí všechny vaše potřeby.
czechconvention.com



balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Bogdan Pawlowski (1932) – Witold Borkowski
(1919–1995)

SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

Klasická baletní pohádka na motivy bratří Grimmů

Choreografie: Igor Vejsada podle Witolda

Borkowského

Obnovená premiéra 12. října 2014

v Divadle Jiřího Myrona

CARMINA BURANA & BAROCCO

Duchovní hudba J. S. Bacha společně s mistrov-
ským dílem Carla Orffa ve večeru složeném ze
dvou baletů!

Choreografie: Jacek Przybyłowicz (Barocco /

/ hudba Hommage à J. S. Bach – Prolog), Youri

Vámos (Carmina burana / hudba Carl Orff)

Dirigent: Marek Prášil

Premiéry 15. a 17. ledna 2015

v Divadle Jiřího Myrona

Sergej Prokofjev (1891–1953)

POPELKA

Baletní fantazie o dvou dějstvích podle pohádky
Charlese Perraulta

Choreografie: Paul Chalmer

Dirigent: Jakub Klecker

Premiéry 23. a 25. dubna 2015

v Divadle Antonína Dvořáka



Balet NDM je na Facebooku:
BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
Michaela Vápeníková (Sněhurka) a trpaslíci
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR BALETU (LISTOPAD – PROSINEC 2014)

Bedřich Smetana – Bohuslav Martinů
– Leoš Janáček
NAVRATY DOMŮ
Choreografie: Pavel Šmok (*Trio g moll* / Smetana), Nataša Novotná (*Škrtič* / Martinů), Jiří Kylián (*Po zarostlém chodníčku* / Janáček)
2. 11. (19.00) – zájezd ND Praha, 22. 11. (18.30) – derniéra

Petr Iljič Čajkovskij
LABUTÍ JEZERO
Choreografie: Igor Vejsada
Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil
14. 11. (18.30)

Bogdan Pawłowski – Witold Borkowski
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
Choreografie: Igor Vejsada podle Witolda Borkowského
16. 11. (10.30), 16. 11. (16.00), 25. 12. (16.00)

Zuzana Lapčíková
BALADY
Choreografie a režie: Hana Litterová
18. 11. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij
LOUSKÁČEK
Choreografie: William Fomin
Dirigent: Jan Chaloupecký
30. 11. (16.00), 5. 12. (18.30), 7. 12. (16.00), 28. 12. (16.00), 29. 12. (18.30)

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

K představením inscenací **BALADY**, **NAVRATY DOMŮ**, **LA SYLPHIDE**, **CARMINA BURANA & BAROCCO** a **POPELKA** pro Vás připravujeme dramaturgické úvody. Začínají vždy půl hodiny před představením v 1. patře foyer Divadla Antonína Dvořáka a ve foyeru Divadla Jiřího Myrona.



ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFKY BALETU



Vážení a milí diváci,

nejdříve bych ráda doporučila Vaší pozornosti titul *Návraty domů*, který 22. listopadu uvádíme naposledy. Tato inscenace byla událostí minulé sezóny a kromě dobrých recenzí získala také širší nominace na Cenu Thálie. Naše další inscenace *Balady* bude mít 18. listopadu poslední představení v letošní sezóně, proto si je nenechte ujít!

Od 30. listopadu uvádíme blok pěti repríz baletu *Louskáček*. V letošních představeních nabízíme dětské role ve zcela novém nastudování. Věříme, že tento titul obohatí vánoční atmosféru i Vám.

V průběhu prosince budeme pilně připravovat také premiéru baletního večera *Carmina burana & Barocco*. Tato inscenace je jedním z klíčových bodů dramaturgického plánu letošní sezóny. Srdečně Vás zveme na premiéru 15. ledna 2015 do Divadla Jiřího Myrona.

Těšíme se na Vás!
Lenka Dřímlová

Lenka Dřímlová

Doporučuji Vaší pozornosti titul Návraty domů, který získal širší nominace na Cenu Thálie. V sobotu 22. listopadu jej uvádíme naposledy!



Probíhají zkoušky na baletní večer **CARMINA BURANA & BAROCCO**, který bude jedním z klíčových bodů letošní sezóny. Nenechte si ujít jeho premiéru 15. ledna 2015!
Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Bogdan Pawłowski (1932)
– Witold Borkowski (1919–1995)
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
Klasická baletní pohádka na motivy bratří Grimmů

Libreto	Witold Borkowski, Stanisław Piotrowski
Choreografie	Igor Vejsada podle Witolda Borkowského
Scéna a kostýmy	Alexander Babraj
Osoby a obsazení:	
Sněhurka	Olga Borisová-Pračíková / Zuzana Majvelderová / Michaela Vápeníková
Princ	Po-Ju Lin / Sergio Méndez Romero
Ježibaba	Peter Ondrka / Patrick Ulman
Královna	Brígida Pereira Neves / Markéta Pospíšilová / Lucie Skálová
Profa	Jan Krejčíř
Kejchal	Vladimír Vašků
Dřímál	Filip Staněk
Šmudla	Rodion Zelenkov
Štydlín	Giordano Bozza
	/ Rei Masatomi
Rejpal	Po-Ju Lin / Sergio Méndez Romero
Štístko	Michal Bublík
a další	

Reprízy 16. 11. (10.30, 16.00) a 25. 12. (16.00) v Divadle Jiřího Myrona

Polský balet skladatele Bogdana Pawłowského je nejúspěšnější taneční verzí pohádky o Sněhurce



Královna (Lucie Skálová) nahnala strach i trpaslíkům, jak na tom budete vy? *Foto Martin Popelář*

Nejznámější verze pohádky o hodné princezně a zlé maceše pochází ze sbírky *Pohádek bratří Grimmů*. **Původem evropská pohádka se postupně rozšířila do celého světa a patří dnes k nejpopulárnějším pohádkovým námětům vůbec.**

Pro filmové umění je Sněhurka nevysycha-

jícím zdrojem nových a nových verzí – od nejslavnějšího animovaného filmu Walta Disneyho *Snow White and the Seven Dwarfs* (*Sněhurka a sedm trpaslíků*, 1937) k například hned třem předložským sněhurkovským variacím: *Sněhurka*; *Sněhurka: jiný příběh*; *Sněhurka a lovec* (vše 2012).

I v baletním umění je Sněhurka oblíbenou hrdinkou a existuje hned několik tanečních zpracování tohoto slavného pohádkového příběhu – mj. na hudbu Gustava Mahlera, Emilia Aragóna nebo Tibora Kocsáka.

Nejúspěšnější baletní verzí pohádky o Sněhurce je polský titul skladatele Bogdana Pawłowského a choreografa Witolda Borkowského *Królowna Śnieżka i siedmiu krasnoludków* (*Sněhurka a sedm trpaslíků*) z roku

1970. Jde mimochodem o nejčastěji uváděný balet polského skladatele v celé baletní historii. Za více než čtyři desítky let od premiéry vzniklo na padesát polských, evropských i zámořských inscenací tohoto dětského baletu.

Českou (tehdy československou) premiéru měla *Sněhurka a sedm trpaslíků* v Brně, kde se hraje více než 40 let. Úspěšná ostravská inscenace vznikla v roce 2005 a letos na podzim se vrátila na jeviště Divadla Jiřího Myrona v obnovené premiéře. *(pb)*



Sněhurka (Michaela Vápeníková) a sedm trpaslíků (Filip Staněk, Michal Bublík, Rodion Zelenkov, Po-Ju Lin, Vladimír Vašků, Giordano Bozza a Jan Krejčíř) *Foto Martin Popelář*

Na představení je možné zakoupit originální pexeso a placky s obrázky Sněhurky, Prince a trpaslíků!

ROZHOVOR S YOURIM VÁMOSEM

V polovině ledna 2015 bude uvedena v Divadle Jiřího Myrona druhá premiéra baletního souboru NDM v této sezóně. Taneční dvojevečr s názvem *Carmina burana & Barocco* na hudbu Carla Orffa a Johanna Sebastiana Bacha představí publiku výsledky první spolupráce ostravského baletu s významnými evropskými choreografy: **Yourim Vámošem** a **Jackem Przybyłowiczem**. Setkání s oběma pány nabízíme na následující dvoustraně.



YOURI VÁMOS

Jste znám svými originálními verzemi klasických baletních titulů. Pamatujete si, kdy vás poprvé napadlo udělat klasiku „jinak“?

Ano – vzpomínám si, že jsem tančil Prince v Crankově verzi *Labutího jezera*. Tehdy jsem si uvědomil, že s tradicí je možno pracovat dále, dál ji rozvíjet. A zároveň mi v tu chvíli došlo, že taneční příběh je možné zpracovat tak, aby byl uvěřitelný pro dnešní generaci – a že já k té generaci patřím.

Která z divadelních budov, v nichž jste tančil nebo choreografoval, byla podle vás nejlépe uzpůsobená pro taneční umění?

Mám spoustu krásných vzpomínek a zážitků z mnoha divadelních budov a produkcí. Pokud bych měl pár z nich jmenovat, tak to byl třeba *Spartakus* ve veronské Aréně nebo *Romeo a Julie* v Hudebním divadle Stanislavského a Němroviče-Dančenka v Moskvě. A také moje první choreografie, ve které jsem zároveň tančil – *Paganini* v barokní divadelní budově Cuvilliés-Theater v Mnichově.

V České republice jste už spolupracoval s pražským i brněnským Národním divadlem. V Ostravě se vaše choreografie objeví poprvé. Máte rád – třeba i v osobním, nejen pracovním životě – takováto „první setkání“?

Ano, mám. Zároveň jsem také potěšen a po-

ctěn tím, že se moje práce šéfce ostravského baletu Lence Dřimalové líbí a že mi důvěřuje natolik, aby mi svěřila přípravu nové inscenace svého souboru.

Máte za sebou úvodní zkoušky s ostravským souborem, jak se vám s ním spolupracuje?

Zkoušení je tvůrčí a produktivní – a hlavně vidím, že tanečníci jsou odhodláni vydat ze sebe to nejlepší.

Mohl byste porovnat práci v zahraničních a českých baletních souborech?

Vždycky jsem si vážil české kultury – od Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany a Leoše Janáčka přes Laternu magiku a Ladislava Fialku po Jaroslava Haška, Milana Kunderu, Bohumila Hrabala a Jiřího Menzela... A protože každá země má svou vlastní a silnou kulturní tradici, bylo by nefér jen tak srovnávat.

Jaká je vaše cesta od hudební předlohy k výsledné choreografii – třeba právě v případě Orffovy kantáty *Carmina burana*?

Nechal jsem na sebe nejdříve působit hudbu – a ve svých myšlenkách a představách jsem pak pro ni nacházel vizuální realizaci...

Věříte ve „Fortunu“, o níž se v kantátě *Carmina burana* zpívá?

Nevěřím. Respektive – alespoň podle mého



Youri Vámos zkouší s baletem NDM titul *CARMINA BURANA*

Foto Lenka Dřimalová

KDO JE YOURI VÁMOS?

Jeden z nejuznávanějších choreografů současnosti, rodák z Budapešti, získal jako absolvent maďarské Státní baletní školy sólové angažmá v Maďarské státní opeře; posléze byl prvním sólistou v Bayerische Staatsoper München. Po ukončení sólové taneční kariéry, během níž hostoval v Evropě, USA i Japonsku, se stal úspěšným a vyhledávaným choreografem. Šéfoval baletu v Dortmundu, Bonnu nebo Basileji, zvláště významná je jeho třináctiletá éra v baletu Deutsche Oper am Rhein (Düsseldorf).

Je považován za nejlepšího současného choreografa-vypravěče klasických romantických baletů (*Labutí jezero*, *Louskáček*, *Sen noci svatojánské*, *Spící krasavice* ad.), zároveň je také autorem nových baletních titulů (např. *Lucidor*, *Julien Sorel*, *Případ Othello*, *Carmina burana*).

Youri Vámos nastudoval několik titulů s balety pražského a brněnského Národního divadla. S Národním divadlem moravskoslezským spolupracuje poprvé.

názoru – je Fortuna vyústěním a plodem osobní vůle, vytrvalosti a pilné, usilovné tvůrčí práce.

Děkuji za rozhovor.

(pb)

ROZHOVOR S JACKEM PRZYBYŁOWICZEM



JACEK PRZYBYŁOWICZ

Choreografii *Barocco* jste vytvořil v roce 2004 pro lyonské *Bienále tance*. Později jste tento titul nastudoval i v jiných divadlech. Změnila se vaše choreografie v průběhu těch 10 let?

Barocco je jedna z mých nejstarších choreografií, která vznikla pro Polské taneční divadlo. Premiéra byla ve Francii na jednom z největších evropských tanečních festivalů. Pak jsem měl příležitost inscenovat *Barocco* ještě pro Gran Canaria Ballet a Balet Národního divadla Brno. A pokaždé, když jsem se setkal s novými tanečníky, snažil jsem se vytvořit aktuální verzi *Barocca* pro tyto konkrétní umělce.

Barokní umění zažívá v posledních letech zajímavou renesanci. Co vás osobně na tomto uměleckém stylu fascinuje?

Mám strašně rád barokní umění a na hudbě tohoto období jsem víceméně závislý. Baroko je jedním z nejzajímavějších období dějin umění – nejen úžasnou hudbou, velkolepou architekturou nebo významným posunem v dějinách tance. Strašně rád pracuji s hudbou barokních skladatelů, jako jsou Bach, Vivaldi, Marais, Merello a další. Po premiéře *Barocca* jsem viděl francouzský film *Tous les matins du monde* s úžasnou hudbou Jordiho Savalla, která na mě velice zapůsobila...

Poznal jste pracovní mnoho zemí světa. Kde je podle vás tanec nejoblíbenější?

Tanec je stále přístupnější v celém světě – a je těžké říct, kde je nejoblíbenější. Jsem rád, že jsem choreograf, protože tanec je univerzální způsob komunikace. Nemusíte znát žádná slova, abyste porozuměl smyslu choreografie. Je úžasné mít možnost zasáhnout diváky, ať pracujete v Česku, Polsku nebo kdekoli jinde. Dlouhou dobu jsem cestoval po světě jako tanečník Kibbutz Contemporary Dance Company – a vždycky bylo příjemné poznat a pozorovat nové publikum v nové zemi.

Znal jste před letošním zářím město Ostrava a baletní soubor NDM?

Ano, už dvakrát jsem měl příležitost Ostravu navštívit; poprvé na pozvání Lenky Dřimalové na festival Tanec Ostrava. V druhém případě jsem měl možnost prezentovat krátký program s polským baletem na baletním galavečeru k výročí Igora Vejsady, se kterým jsem se poznal v KCDC; Igor byl jedním z hlavních tanečníků souboru. A do České republiky se vždy rád vracím...

Mohl byste porovnat práci v zahraničních a českých baletních souborech?

Pracuji s českými tanečníky rád. Zjistil jsem totiž, že se dokážu na práci soustředit přesně tak, jak to při zkouškách požadují. Navíc se stále více souborů internacionalizuje. Dnes můžete vést taneční zkoušku anglicky, ať pracujete kdekoli – i v Ostravě komunikuji s českými i „nečeskými“ členy souboru v angličtině. Je to příznak naší doby, že jsme stále otevřenější novým tanečním kulturám a tradicím...

Máte za sebou úvodní zkoušky s ostravským souborem. Jak se vám s ním spolupracuje?

Mám příležitost pracovat se souborem velmi zajímavých mladých tanečníků. Pro většinu z nich není tanec pouze zaměstnání, ale také způsob života. Je úžasné vidět je, jak po skončení zkoušky zůstávají sami na sále a zkoušejí nové kroky a postupy. Pro choreografa není lehké „zhmotnit“ tvůrčí atmosféru, kterou v souboru udržuje Lenka Dřimalová, do konkrétní inscenace – ale tady to jde a funguje. I proto, že tanečníci jsou otevření tvůrčímu procesu. Ostravské *Barocco* bude proto hodně odlišné od těch předchozích. Pro mě je

KDO JE JACEK PRZYBYŁOWICZ?

Polský choreograf, absolvent Státní baletní školy a Hudební akademie ve Varšavě. Po čtyřech letech v sólovém angažmá Teatru Wielkiego ve Varšavě působil více než 10 let v zahraničí jako tanečník – především v izraelském souboru KCDC (Kibbutz Contemporary Dance Company, 1994–2001), s nímž procestoval celý svět.

Už od přelomu 80. a 90. let se věnuje také choreografii – ať už v Polsku (Teatr Wielki ve Varšavě), nebo zahraničí (KCDC, Dance Extensions 2002, Lambros Lambrou Dance Company, Balet ND Brno, Pražský komorní balet aj.).

V roce 2002 se vrátil do Polska a začal spolupracovat mj. s Polskim Teatrem Tańca (*Naszyjnik gołębic*, *Barocco*, *Jesień – Nuemir*), poté byl pět let zástupcem ředitele baletu Teatru Wielkiego v Poznani. Jako choreograf spolupracoval a spolupracuje s mnoha dalšími polskými i evropskými divadly a tanečními festivaly (inscenace *Pieśń o nocy*, *Alpha Kryonie Xe*, *Sono nero* ad.). Věnuje se také tanečně-pedagogické činnosti. S Národním divadlem moravskoslezským spolupracuje jako inscenátor poprvé.

opravdu velkým potěšením zkoušet s ostravskými tanečníky.

Děkuji za rozhovor.

(pb)



Jack Przybyłowicz zkouší s baletem NDM titul *BAROCCO*

Foto Martin Popelář

POCTA CUNNINGHAMOVI

Merce Cunningham, John Cage & Robert Rauschenberg 1964 v Praze a Ostravě

Hudebně-taneční performance k 50. výročí vystoupení skupiny Merce Cunningham (Merce Cunningham Dance Company) v České republice

Společný projekt Národního divadla moravskoslezského a Ostravského centra nové hudby ve spolupráci s Operou Národního divadla v Praze.

Koncept a idea projektu **Petr Kotík**
a **Jiří Nekvasil**
Choreografie **Daniel Squire**
(bývalý člen Merce Cunningham Dance Company)
Tanec **Daniel Squire, Nicole Morel, Isabelle Ayers, Giordano Bozza, Macbeth Konstantin Kaněra, Brígida Pereira Neves, Markéta Pospíšilová, Filip Staněk, Barbora Šulcová, Patrick Ullman**
Dirigent **Petr Kotík**
Hraje **Ostravská banda**

V září jsme si připomněli mimořádné vystoupení Merce Cunningham Dance Company v Praze a Ostravě v roce 1964. Přinášíme vám fotografie a recenze této výjimečné události!

„První dvacetiminutové dílo y/я na hudbu Christiana Wolffa Music for Merce Cunningham (1959) zpracoval Daniel Squire jako duet. Tančí Nicole Morel a Daniel Squire, oba v kombinézách červených s černými pruhy, zcela ve studeném odtažitém stylu, rozvíjí každý

ve svých prostorových křivkách a liniích svůj svébytný osamocený tanec. Pouze v několika přímých pohledech se potkají a pak chvílemi nenadále tanečnice naskočí na zvedačku, a to více méně opět formalistně a zády k tanečníkovi. Vytváří spíše strojené seskupení, výtvarný rozhýbaný artefakt. Jak nenápadně začali, tak nenápadně skončí. Jako bychom vypnuli obraz, světlo či zvuk.

Tak je to a bylo u Cunninghama chtěno, náhled do procesu, náhoda. Podíváme se a zase se vrátíme do svého všedního světa...“

Marcela Benoniová: Pocta Cunninghamovi.
Opera PLUS, 30. 9. 2014

„Nejsilnější částí večera byla choreografie s hudbou Toshiho Ichiyana Activities for Orchestra (1961 / 15 minut). Tančil Daniel Squire a hudební složku obstarala šestice hráčů na zeměměřičskou tyč. Skřipavé zvuky bušení, úderů o podlahu a pohyb hudebníků v černém oděvu v prostoru prosvíceném třemi řadami reflektorů svítících divákům do očí a uprostřed krása lidského těla v harmonickém a melodickém pohybu. Drásavý sluchový vjem pomalu ustupoval silnému vizuálnímu vjemu, který v závěru doslova vítězil nad veškerou disharmonií.“

Ladislav Vrchovský: Pocta Cunninghamovi s hudbou Johna Cage: Po padesáti letech žádný šok. Ostravan.cz, 25. 9. 2014

„V závěrečné třicetiminutové choreografii Anyroad s hudbou Johna Cage Concert for Piano and Orchestra z roku 1958 se představili tanečníci ostravského baletu. Mají bílé halenky a jakési plenkové kalhotky, které jim občas vyukukují zpod košil. (...) Opět se odehrává



These then were the perverse – perverse's the word – steps he deveyesed – Daniel Squire Foto Martin Popelář

sled variací v duchu Cunninghamových děl šedesátých a sedmdesátých let, bez vzruchu a líbivé harmonie. Pohybové sekvence se opakují, aby posléze přinesly minimální, téměř neznatelné změny – ve frázování pohybu, jeho prostupování prostorem či jen zalomení paží. Tanečníci sledují své vlastní dráhy, pohybová struktura zůstává přesně vymezena v prostoru i čase. Výkonům nechybí virtuozita a hbitost, kterou Cunningham vždy vyžadoval.“

Lucie Dercsényiová:
Cunningham, Cage a Kotík.
Tanecniaktuality.cz, 10. 10. 2014



y/я – Daniel Squire a Nicole Morel Foto Martin Popelář



Anyroad – Barbora Šulcová, Brígida Pereira Neves Foto Martin Popelář

3

skladatelé
skladby
choreografové

SMETANA MARTINŮ JANÁČEK

Návraty domů

MIMOŘÁDNÁ BALETNÍ INSCENACE S ŽIVOU HUDBOU

Bedřich Smetana

Trio g moll — PAVEL ŠMOK

Bohuslav Martinů

Škrtič — NATAŠA NOVOTNÁ

Leoš Janáček

Po zarostlém chodníčku — JIŘÍ KYLIÁN

Představení v rámci festivalu OSTRAVA v PRAZE

2 / listopadu 2014

19:00 / NÁRODNÍ DIVADLO / Praha

DERNIÉRA

22 / listopadu 2014

18:30 / DIVADLO JIŘÍHO MYRONA / Ostrava

PŘEDSTAVUJEME

Na sklonku srpna přibyl v souboru baletu další tanečník, kterého vám zde představujeme.



Koki Nishioka / demisólista

Absolvent Kyoto Ballet School v Japonsku (2010) a následně Ballett-akademie der Wiener Staatsoper v Rakousku (2014).

Vítěz baletní soutěže v Ósace (2012) a držitel čtvrtého místa ze 14. NBA baletní soutěže v Japonsku (2010) a stipendia Ballett-akademie der Wiener Staatsoper.

Hraje na basovou kytaru a na piano, ale jak říká „jen“ pro vlastní potěšení. Rád také připravuje tradiční japonská jídla, která jsou spolu s těstovinami také jeho oblíbenými pokrmy. (pm)

ROČENKA TANEČNÍCH AKTUALIT.CZ



2013
2014

Ke koupi v pokladnách
Národního divadla moravskoslezského

Projekt je podporován MKČR a MHMP.

i-květiny.cz

Online květiny s rozvozem zdarma

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Pavel Helebrand (1960)

KYTICE

Hudební divadlo podle K. J. Erbena

Režie: Pavel Helebrand

Hudební nastudování: Marek Prášil

Premiéra 14. září 2014

v Divadle Jiřího Myrona

Eduard Künneke (1885–1953) – Herman Haller (1871–1943) – Rideamus (1874–1956)

BRATRÁNEK Z BATÁVIE

Známa opereta plná osobitého humoru, sladkých melodii a lásky, která přetrvává věky!

Úprava a český překlad: Tomáš Vůjtek

Režie: Tomáš Jirman

Hudební nastudování: Karol Kevický

Premiéry 2. a 4. října 2014

v Divadle Jiřího Myrona

Jule Styne (1905–1994) – Bob Merrill (1921–1998) – Isobel Lennart (1915–1971)

FUNNY GIRL

Z ošklivého káčátka hvězdou hvězd!

Překlad: Jiří Josek

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Jakub Židek

Premiéry 4. a 6. prosince 2014

v Divadle Jiřího Myrona

Andrew Lloyd Webber (1948) – Don Black (1938) – Christopher Hampton (1946)

SUNSET BOULEVARD

Jeden z nejslavnějších muzikálů Andrewa Lloyda

Webbera podle legendárního filmu Billyho Wildera

České přebásnění: Michael Prostějovský

Režie: Gabriela Petránková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Česká premiéra 19. února, druhá premiéra

21. února 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Zdeněk Merta (1951) – Jiří Žáček (1945)

PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA

Politicko-satirický muzikál, ve kterém se pozná každá strana

Režie: Stanislav Moša

Režijní spolupráce: Petr Gazdík

Hudební nastudování: Marek Prášil

Premiéry 30. dubna a 2. května 2015

v Divadle Jiřího Myrona



BRATRÁNEK Z BATÁVIE

Libor Olma (Karel), Pavel Liška (Václav), Jana Kurečková (Manča), Roman Žiška (Druhý neznámý), Václav Morys (Josef Kozelka), Janka Hošťáková (Božena Kozelková), Martina Šnytová (Julie), Peter Svetlík (První neznámý), Josef Novák-Wajda (JUDr. Zahradník), Roman Harok (Evžen Zahradník)

Foto Martin Popelář



Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:

OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (LISTOPAD – PROSINEC 2014)

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Režie: Janusz Klimsza
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
5. 11. (18.30), 11. 12. (18.00), 22. 12. (18.30)

Eduard Künneke – Herman Haller – Rideamus
BRATRÁNEK Z BATÁVIE
Režie: Tomáš Jirman
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
7. 11. (18.30), 14. 11. (18.30), 20. 11. (18.30), 14. 12. (15.00), 19. 12. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JOSEF A JEHO ÚZASNÝ PESTROBAREVNÝ PLAŠT
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
9. 11. (10.30), 9. 11. (16.00), 21. 12. (16.00), 28. 12. (10.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
EVITA
Režie: Petr Gazdík
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
11. 11. (18.30), 15. 11. (18.30)

Pavel Helebrand
KYTICE
Režie: Pavel Helebrand
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
13. 11. (10.30) – pro školy, 9. 12. (10.30), 27. 12. (10.30)

Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló – Jiří Sedláček
MRAZIK
Režie: Ondřej David
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
23. 11. (10.30), 23. 11. (16.00), 19. 12. (10.30), 26. 12. (16.00)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský
FANTOM LONDÝNA
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
26. 11. (18.30)

Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart
FUNNY GIRL
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
4. 12. (18.30) – premiéra, 6. 12. (18.30) – druhá premiéra, 10. 12. (18.30), 16. 12. (18.30)

Jacques Offenbach
KRASNÁ HELENA
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
12. 12. (18.30), 20. 12. (18.30)

Karel Svoboda – Zdeněk Podskalský – Jiří Štáidl – Eduard Krečmar – Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický
NOC NA KARLŠTEJNĚ
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil / Jakub Židek
31. 12. (16.00)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU



Mili příznivci operety a muzikálu,

náš podzim má daleko k čekání na zimní spánek. Naopak, tempo připomíná rychlovlak uhánějící barevnou krajinou. Na té nejbližší zastávce na nás čeká *Funny Girl* a zajímavý „souboj“ Martiny Šnytové a Moniky Absolonové, dvou osobností, které se nedávno utkaly o Cenu Thálie. V další zastávce přivítáme *Sunset Boulevard*, velkolepý muzikálový příběh o Hollywoodu, jeho slávě i stínu. To vše v jedinečné české premiéře! Myslím, že to bude docela krásná vyjížďka zimní krajinou hudebního divadla.

Těším se na společná setkání.

Patrick Fridrichovský

Patrick Fridrichovský

Funny Girl nabídne také zajímavý „souboj“ Martiny Šnytové a Moniky Absolonové, dvou osobností, které se nedávno utkaly o Cenu Thálie!



Nenechte se ujít oblíbený muzikál MRAŽIK, ideální pro navození správné zimní pohody. Mrazík, Ivánek, Nastěnka, Pes Ťapka a další oblíbené postavy vás čekají na jevišti Divadla Jiřího Myrona! Foto Radovan Šťastný

PREMIÉRA

Jule Styne (1905–1994) – Bob Merrill (1921–1998) – Isobel Lennart (1915–1971)
FUNNY GIRL
Z ošklivého káčátka hvězdou hvězd!

Hudba **Jule Styne**
Texty písní **Bob Merrill**
Libreto **Isobel Lennart**
Překlad **Jiří Josek**
Režie **Lumír Olšovský**
Hudební nastudování **Jakub Židek**
Dirigent **Marek Prášil / Jakub Židek**

Dramaturgie **Pavel Bár**
Choreografie **Lucie Holánková**
Scéna **Šimon Caban**
Kostýmy **Kateřina Bláhová**

Osoby a obsazení:
Fanny Briceová **Monika Absolonová / Martina Šnytová**

Nick Arnstein **Lumír Olšovský / Lukáš Vlček**

Eddie Ryan **Ondřej Bábor / Roman Harok**

Emma **Jana Kurečková / Eva Zbrožková**

Paní Briceová **Zdenka Babrajová / Zdenka Mervová**

Paní Strakoschová **Janka Hoštáková / Petra Langerová**
Paní Meekarová **Jarmila Hašková**
Paní O'Malleyová **Dagmar Mimrová**
Florenz Ziegfeld **Marcel Školout**
Tom Keeney **Pavel Liška / Libor Olma**
Tenor **Peter Svetlík**
John **Josef Novák-Wajda**
Mimsey **Veronika Gidová**
Pan Rinaldi **Jan Drahovzal**

Premiéry 4. a 6. prosince 2014 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 10. 12. (18.30) a 16. 12. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Muzikál *Funny Girl* je inspirován skutečným životním příběhem jedné z největších amerických hvězd první poloviny 20. století Fanny Briceové (1891–1951). **Z ošklivé dívky, jejímuž talentu zpočátku téměř nikdo nevěřil, se během několika let stala díky komediálnímu nadání, mimořádné pili a cílevědomosti opravdová hvězda šoubyznysu.** V soukromí však tolik štěstí neměla – její vztah s Nickem Arnsteinem, známým hazardním hráčem a podvodníkem, procházel mnoha krizemi a vyvrcholil jeho uvězněním a následným rozvodem. Briceová však přesto bavila diváky i v těch nejkrušnějších chvílích svého života.

Ostravská inscenace nabídne vynikající interpretky, skutečné hvězdy ve svém oboru: hostující Moniku Absolonovou a ostravskou Martinu Šnytovou!



Právě autentické vzpomínky Fanny Briceové, které nahrála na magnetofonové pásky, daly vzniknout její autorizované knižní biografii. Ještě před vydáním ale autorská práva na publikaci odkoupil divadelní a filmový producent Ray Stark, zeť Fanny Briceové a manžel její dcery Frances. Během následujících let vznikl podle memoárů Briceové filmový scénář, posléze adaptovaný na muzikálové libreto. Jeho autorkou je Isobel Lennart, hudbu složil přední americký skladatel Jule Styne, autor úspěšných titulů *Páni mají radši blondýnky* (1949), *Gypsy* (1959) nebo *Sugar (Někdo to rád horké)*, 1972). Trojici autorů doplnil textař Bob Merrill.

Premiéra muzikálu o životních peripetiích slavné umělkyně se uskutečnila na Broadwayi v roce 1964, inscenace se hrála po tři roky a dosáhla počtu 1348 představení.



Hlavní role tehdy hráli Barbra Streisand a Sydney Chaplin. Muzikál získal osm nominací na prestižní divadelní Cenu Tony, ale ani jednu z nich neproměnil – všechny je totiž vyhrál konkurenční titul *Hello, Dolly!*
Úspěch divadelního uvedení přispěl i ke zrodu filmové verze muzikálu z roku 1968. Sydneyho Chaplina nahradil Omar Sharif, hlavní představitelka však zůstala stejná. Streisand dokonce za svůj výkon obdržela Zlatý globus i Oscara. Musela se o něj však podělit s Katharine Hepburnovou, oceněnou za film *Lev v zimě* – jedná se o jediný případ v historii této kategorie, kdy Oscara získaly dvě herečky.

Právě na hlavní představitelku klade muzikál *Funny Girl* mimořádné nároky – musí totiž bravurně herecky, pěvecky i tanečně zvládat náročná revuální a komediální čísla a kromě nich i emotivně zahrát niterné konflikty osobního života populární umělkyně. Také premiérová ostravská inscenace nabídne svým divákům vynikající interpretky, skutečné hvězdy ve svém oboru: hostující Moniku Absolonovou a ostravskou Martinu Šnytovou.

Česky uvedlo muzikál *Funny Girl* poprvé v dubnu 1990 Hudební divadlo Karlín, kde jej režíroval Petr Novotný a dirigoval Arnošt Moulík. V titulní roli se představily Zora Jandová, Jaroslava Kretschmerová a Stanislava Topinková Fořtová. Posléze se *Funny Girl* hrála v pražském Divadle ABC, plzeňském Divadle J. K. Tyla, v nuselském Divadle Na Fidlovačce, Severočeském divadle opery a baletu v Ústí nad Labem, Městském divadle Brno a nyní konečně míří poprvé i do Ostravy. Na jeviště Divadla Jiřího Myrona ji uvede zkušený inscenační tým v čele s režisérem Lumírem Olšovským, který v minulosti v NDM nastudoval muzikály *Divotvorný hrnec*, *Fantom Londýna* nebo operetu *Čardášová princezna*. (bp)

Hlavní roli Fanny Briceové v připravovaném muzikálu *Funny Girl* ztvární dvě talentované a úspěšné herečky a zpěvačky – **Monika Absolonová** a **Martina Šnytová**. Jak se těší na zkoušení, práci s režisérem Lumírem Olšovským nebo jak zvládají kombinovat soukromý a pracovní život? Dozvíte se v našem dvojrozhovoru!

Moniko, Martino, jak se těšíte na *Funny Girl*?

Monika: Já strašně moc!

Martina: Těším se opravdu hodně, a to už delší dobu. Jsem ráda, že zkoušení už konečně vypuklo!

Muzikál *Funny Girl* je spojen zejména s herečkou Barbrou Streisandovou, i u nás ji hrála už řada hereček – nebojte se srovnávání?

Martina: Ano, bojím se moc. Ale právě to mě na mé profesi baví. Nikdy nevíte, jak to všechno dopadne... Ale pak, když to „dopadne“, tak je to nádherný okamžik!

Monika: Já se bojím srovnání vždycky, ale to k našemu povolání prostě patří. Nicméně tentokrát to pro mě bude o to těžší, že jsem Fanny Briceovou hrála už v Ústí nad Labem a bojím se, abych udržela nasazenou laťku.

Skutečná Fanny Briceová toužila už od mládí být velkou hvězdou, přály jste si i vy už od dětství kráčet po divadelních jevištích nebo koncertních pódiích?

Monika: Já jako malá toužila být kadeřnicí s promocí (smích) nebo letuškou.

Martina: V dětství jsem nad tím pravděpodobně moc nepřemýšlela, ale po čem jsem v té době toužila určitě, to byla pozornost.

Vzpomenete si na své první profesionální veřejné vystoupení? Kdy a kde to bylo a jak to dopadlo?



Martina Šnytová v titulní roli operety KRÁSNÁ HELENA v NDM (2013)

Foto Martin Popelář



Monika Absolonová v titulní roli muzikálu ANTOINETTA – KRÁLOVNA FRANCIE v pražském Divadle Hybernii (2014)

Foto Martin J. Polák

Martina: Ve svých šesti letech jsem si poprvé zazpívala s orchestrem ve Frýdlantě nad Ostravicí. Úspěch byl značný a právě tehdy se to stalo – od té doby už jsem nechtěla jinak, takže koncertatoř pro mě byla jasná volba!

Monika: Moje první profesionální vystoupení proběhlo v Nitře na Slovensku a já se hrozně bála, že mi nikdo nezatleská. Moc mi tenkrát pomohla paní Marie Rottrová, která za mnou přišla do zákulisí a řekla mi: „Neboj, určitě se budeš líbit!“ A naštěstí pro mě měla pravdu...

Myslíte si, že bylo jednodušší prorazit v divadle a šoubyznyosu před sto lety, nebo je to snazší dnes?

Monika: Nad tímhle jsem nikdy nepřemýšlela,



MONIKA ABSOLONOVÁ

Zpívat začala v dětství v Kühnově dětském sboru, zpěv posléze studovala soukromě. Muzikálovému herectví se věnuje od roku 1995 – od té doby hrála mnoho hlavních rolí, například v muzikálech *Dracula*, *Krysař*, *Kleopatra*, *Noc na Karlštejně*, *Tři mušketýři*, *Vražda za oponou*, *Angelika*, *Funny Girl*, *Mary Poppins*, *Bídníci*, *Zorro* nebo nejnověji *Antoinetta – královna Francie*. Působí také v Divadelním spolku Háta, kde hraje v několika zájezdových inscenacích (*Den na zkoušku*, *Světáci*, *Vztahy na úrovni* ad.). Účinkovala i v několika filmech, moderuje televizní pořady a pravidelně koncertuje jak samostatně, tak jako host jiných zpěváků. Během své kariéry vydala šest sólových alb, standardně se umísťuje na předních příčkách ankety Český slavík. Třikrát byla nominována na Cenu Thálie, v roce 2012 ji za titulní roli v muzikálu *Funny Girl* získala.

obávám se, že se nic moc nezměnilo a je to stále těžké.

Martina: S šoubyznysem jsem neměla zkušenost ani před sto lety a nemám ji ani dnes. Zahrát si tehdy v divadle? To bych si určitě ráda vyzkoušela. A myslím, že jednoduché by to rozhodně nebylo. V dnešní době je možná náročnější prosadit se, nevím. Ale na druhou stranu nás čím dál větší konkurence nutí neustále na sobě pracovat...

Muzikál *Funny Girl* je mimo jiné o střetu pracovního a soukromého života slavné hvězdy – jak se daří tyto dva světy skloubit vám?

Martina: Já myslím, že se mi pracovní a soukromý život daří skloubit docela dobře, ale zeptejte se raději mého přítele Ivana, ten občas tvrdí opak. Nicméně oba se živíme divadlem, takže pro sebe máme pochopení.

Monika: Až budu jednou slavnou hvězdou, tak vám to prozradím.

Při práci na *Funny Girl* se už poněkolkáté pracovní potkáte s Lumírem Olšovským jako režisérem – ale tentokrát i jako s her-



MARTINA ŠNYTOVÁ

Absolventka Janáčkovy konzervatoře a Fakulty umění Ostravské univerzity je od roku 2007 členkou souboru opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského. Trvale s ním ale spolupracuje již od roku 2003, nejprve jako členka sboru, posléze jako sólistka. Za více než 10 let svého působení vytvořila množství vedlejších i hlavních rolí v operetách i muzikálech (např. *Fialka z Montmartru*, *Netopýr*, *Mamzelle Nitouche*, *Mrazík*, *Divotvorný hrnec*, *Polská krev*, *Čardášová princezna*, *Fantom Londýna*, *Krásná Helena*, *Bratránek z Batávie*). Třikrát byla nominována na Cenu Thálie – poprvé za Káču v *Divotvorném hrnci*, podruhé za Helenu v *Polské krvi* a potřetí za *Krásnou Helenu*. Kromě svého domovského ansámblu spolupracuje i s operním souborem NDM a hostuje také v Moravském divadle Olomouc (*Sugar – Někdo to rád horké*, *Noc na Karlštejně*).



Martina Šnytová jako Evelyn v muzikálu FANTOM LONDÝNA v NDM (2013)

Foto Martin Popelář

cem. Je vám bližší jako režisér nebo jako herec?

Monika: Mně je Lumír blízký hlavně jako člověk a je jedno, jestli je v tu chvíli režisérem nebo hercem.

Martina: Lumír je mi také blízký především jako člověk, proto mě ostatně práce s ním nesmírně baví a naplňuje. Těším se, že se opět potkáme na jevišti – zatím jsem měla tuto příležitost pouze jednou a moc jsem si to užila.

V loňském roce jste se spolu setkaly na jevišti Národního divadla při předávání Ceny Thálie, kdy jste byly obě nominovány za své mimořádné jevištní výkony – Martina v *Krásné Heleně*, Monika v *Mary Poppins*. Zůstáváte konkurentkami nebo nic takového při práci nehrozí?

Martina: S kvalitou soupeře stoupám já i celý zápas. (smích) Ale věřím, že s Monikou si bude-me spíš přehrávat. Těším se na celý tým a „naši“ *Funny Girl*!

Monika: Já se přiznám, že jsem žádnou konkurenčnost necítla ani při Tháliích a necítím ji ani teď. Moc se na spolupráci s Martinou těším, je příjemná a talentovaná.

Prozradíte čtenářům, co dalšího kromě *Funny Girl* váš čeká v této sezóně?

Monika: Stále hraju titulní roli v *Antoinettě – královně Francie* v pražské Hybernii, právě zkouším činohru *Do ložnice vstupujte jednotlivě* s Divadelní společností Háta a v prosinci se vrátí *Děvčátko* ve Studiu DVA v Praze. A stále hraju v *Noci na Karlštejně*, *Světácích* a *Vztazích na úrovni*, už tradičně moderuju *Atleta roku* a vystupuji na různých společenských akcích, plesech. Pořád také koncertuji. A doufám, že snad zbyde čas i na přípravu sólového alba.

Martina: Před nedávnem jsem měla premiéru *Bratránek z Batávie* a těsně poté následovaly *Výlety páně Broučkovy*. Od té doby „jen“ *Funny Girl* a nic než *Funny Girl*! Po Vánocích pak náš soubor připravuje muzikál *Sunset Boulevard* a *Ptákoviny* podle Aristofana.

A na závěr – proč by podle vás měli diváci na *Funny Girl* přijít?

Martina: Proč? No prostě proto, že u nás vznikne – doufám – další super muzikál!

Monika: Muzikál *Funny Girl* sám o sobě rozhodně stojí za to a já doufám a přeju si, abychom při ostravském uvedení byli všichni výborní.

Díky za rozhovor!

(bp)



Monika Absolonová v hlavní roli muzikálu FUNNY GIRL v Severočeském divadle opery a baletu v Ústí nad Labem (2011)

Foto Petr Berounský

Andrew Lloyd Webber (1948) – Don Black (1938) – Christopher Hampton (1946)
SUNSET BOULEVARD
Jeden z nejslavnějších muzikálů Andrewa Lloyda Webbera podle legendárního filmu Billyho Wildera

Česká premiéra 19. února 2014 v 18.30 hodin, druhá premiéra 21. února 2014 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

SUNSET BOULEVARD – FILMOVÉ MELO-DRAMA I VELKOLEPÝ MUZIKÁL

Pro Američany se stal symbolem marnivosti. Sunset Boulevard je však místem, kde se psala historie filmu. Stál zde první ateliér společnosti Fox, bulvár dodnes patří mezi žádané adresy a bydlí zde největší filmové hvězdy. Sunset Boulevard lze přeložit jako Bulvár soumraku. Podmanivý západ slunce totiž nelze přehlédnout z kterékoli jeho části. Výraz „sunset“ (soumrak) ale použili tvůrci stejnojmenného filmového příběhu i ve smyslu „zapomnění“. V něm se odehrává jeden z nejlepších amerických filmů 20. století, který o desítky let později inspiroval k napsání velkolepého muzikálu.

V Ostravě zazní Sunset Boulevard v české premiéře!

Premiérou filmového *Sunset Boulevardu* v roce 1950 vrazil dosud hýčkaný režisér Billy Wilder ostrý políček do tváře celé branže. Úsměv zmizel a pod ním zbyla holá pravda: showbiznys bez slitování. Ten film byl tak dobrý, jak nelítostné byly poměry v hollywoodských studiích. Odvrácená strana pozlátka. To byl příběh stárnoucí divy Normy Desmond. Herečka, kterou z osamění v přepychové vile vytrhne sluha Max, marně doufá ve velkolepý návrat. Setkání s Joem Gillisem, mladým a ne příliš úspěšným scenáristou, je osudovou shodou okolností v rozměrech antické tragédie. Gillis se jednoho dne ocitá na prahu její vily, nejen s dluhy a exekutory v patách, ale také s nadějí na velkolepý film, který má Normě pomoci vrátit se na výsluní.

Dráždivá kombinace zákulisní reality a silný příběh fiktivní hrdinky proměnily film v originální připomínku pionýrské éry Hollywoodu. **Norma Desmond byla přímo esencí zašlých hvězd Mary Pickford, Mae West či Greta Garbo.** Navíc režisér Billy Wilder obsadil do hlavní role jednu z velkých osobností němé



Gloria Swanson jako Norma Desmond v legendárním filmu Billyho Wildera Foto archiv

filmu, herečku Glorii Swanson. Ta považovala roli Normy právem za svůj životní výkon a film toužila později proměnit v muzikál. Ten si však na premiéru musel počkat dalších čtyřicet let.

Zájem projevil Stephen Sondheim, spolutvůrce

West Side Story. „Nemůžete ze *Sunset Boulevardu* udělat muzikál, ten námět je vhodný na operu. Vždyť je to příběh o královně, kterou svrhli z trůnu,“ zamítl jeho nápad Billy Wilder. Situace se opakovala, když o to samé požádal režisér Harold Prince. Tomu alespoň zůstala opce na případná divadelní práva. Teprve poté zasáhl do hry britský skladatel Andrew Lloyd Webber.

O muzikál měl zájem již v sedmdesátých letech, k tvůrčí práci ale došlo až mnohem později – a bez Harolda Prince. Koncem roku 1989 si totiž skladatel vzpomněl na hudební skici, které vznikly z vášnivých hovorů s Haroldem Princem. První verze měla premiéru ve skladatelově soukromém divadle v Sydmontonu v roce 1991. O rok později a na stejném místě představil Andrew Lloyd Webber druhou verzi, kterou napsal s textařem

Donem Blackem a dramatikem Christopherem Hamptonem. **V roce 1993 se v londýnském divadle Adelphi objevila v hlavní roli zpěvačka Patti LaPonne, o které samotný Billy Wilder, přítomný na premiéře muzikálu,**

nešetřil slovy chvály. Ještě většího ohlasu se však muzikálovému *Sunset Boulevardu* dostalo v jeho domovském Los Angeles. Zprvu to vypadalo na skandál. Původní hvězdu, herečku Fay Dunaway, totiž Andrew Lloyd Webber ze zkoušek vyhodil. Obě strany o pravých příčinách taktně mlčí dodnes (i když se hovoří o miliónech dolarů mimosoudního vyrovnání), ale podle zákulisní šeptandy nebyla slavná herečka schopná dostat mimořádným pěveckým nárokům. První americkou Normou Desmond se tak nakonec stala známá hollywoodská herečka Glenn Close.

O uvedení muzikálu už v minulosti usilovalo několik domácích divadel. V Ostravě však zazní *Sunset Boulevard* v české premiéře. Autorem přebásnění se opět stane Michael Prostějovský, který je už téměř bytostně spjatý právě s těmi nejlepšími muzikály slavného skladatele. **Národní divadlo moravskoslezské se tak stane první domácí scénou, která bude mít na repertoáru hned tři tituly Andrewa Lloyda Webbera současně.** Říká se, že získat roli Normy Desmond patří k těm zátrakům, které se stávají jen jednou za život. V Ostravě se v hlavní roli objeví domácí hvězda souboru Hana Fialová v alternaci se známou slovenskou herečkou Katarínou Hasprovou. Roli Joea Gillise pak ztvární Tomáš Savka. Režisérka inscenace Gabriela Petráková si ke spolupráci pozvala kostýmního výtvarníka Tomáše Kyptu a scénografa Ondřeje Zichu.

***Sunset Boulevard* není jen velkolepý příběh, nádherná hudba a výpravná podívaná, je to také mimořádné setkání s jedním z nejzajímavějších titulů současného světového repertoáru.** Andrew Lloyd Webber o něm prý měl kdysi prohlásit: *Fantom opery* je a zůstane slavný, ale skutečné životní dílo se mi povedlo, když jsem dokončil svůj milovaný *Sunset Boulevard*. (pf)

Pavel Helebrand (1960)
KYTICE
Hudební divadlo podle K. J. Erbena

Libreto	Pavel Helebrand na motivy K. J. Erbena
Režie, koncept scény a koncept kostýmů	Pavel Helebrand
Hudební nastudování	Marek Prášil
Pěvecké nastudování	Lenka Živocká
Dirigent	Karol Kevický / Marek Prášil
Realizace scény	Barbora Macháčová, Ivana Stuchlíková
Realizace kostýmů	Eva Janáková, Iva Koplová, Jiřina Richtrová
Sbormistryně	Lenka Živocká
Choreografie	Jana Tomsová
Dramaturgie	Tereza Pogodová

Reprízy 13. 11. (10.30), 9. 12. (10.30), 27. 12. (11.00) v Divadle Jiřího Myrona

Některá klasická literární díla mají natolik tuhý život, že napařád nabádají k rozličným uměleckým zpracováním. A aťsi vývoj vykračuje jakoukoli cestou, jejich funkce a dosah se nijak neumenšuje, ba spíše se jen potvrzuje jejich účinnost. Vždyť

Eduard Künneke (1885–1953) – Herman Haller (1871–1943) – Rideamus (1874–1956)
BRATRÁNEK Z BATÁVIE
Známa opereta plná osobitého humoru, sladkých melodií a lásky, která přetrvává věky!

Hudba	Eduard Künneke
Libreto	Herman Haller, Rideamus
Překlad a úprava	Tomáš Vůjtek
Hudební nastudování	Karol Kevický
Režie	Tomáš Jirman
Dirigent	Karol Kevický / Jakub Židek
Choreografie	Jana Hanušová
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Lucie Loosová
Dramaturgie	Tomáš Vůjtek

Reprízy 7. 11. (18.30), 14. 11. (18.30), 20. 11. (18.30), 14. 12. (15.00), 19. 12. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Oblíbená opereta německého skladatele Eduarda Künnekeho *Bratránek z Batávie* se v Ostravě objevuje již počtvrté, a to 13 let od svého zdejšího posledního uvedení v roce 2001. **Nová úprava Tomáše Vůjtky však přesunula**



v české literatuře takřka nenalezneme literáta, kterého by nějak nepoznamenal Máchův *Máj* a Erbenova *Kytice*. Teprve ti dva vrstevníci nám nejvíc napověděli, kolik malebných tajů obnáší naše mateřština.

Opavský rodák Pavel Helebrand převedl do hudebně dramatické podoby pět balad z Erbenovy sbírky: *Kytici, Vrbu, Vodníka, Zlatý kolovrat* a *Svatební košile*. **A sotva se od premiéry odehrálo pár představení, už se tato inscenace setkala s čilým zaujetím dětského diváka.** Sám jsem se přesvědčil, jak živě děti

děj z původního holandského prostředí do prostředí českého. V nové podobě se tak odehrává za časů první republiky, kdy kvetla česká kultura, měnil se životní styl a společenské vztahy, sílilo vlastenectví a sokolské hnutí. Její zápletky není složité: Evžen Zahradník je nápadník k pohledání, jenže srdce slečny Julie je již sedm let zadané. Ten, který jí přísahal city nejpevnější a slíbil věrnost nejvěrnější, ale odplul do dalekých

reagovaly na sledované příběhy a jak břitce byla vydrážděna jejich fantazie.

Svatební košile jsou z velké části založeny na dialogu a navíc jsou napsány v tzv. sdruženém rýmu, což je rým, který spojuje sousední verše podle schématu aa bb cc. A takovéto rozložení rýmových dvojic spolu s dialogy účelně podporuje svižný spád, který je pro žánr balady příznačný. Pavel Helebrand jej však hudebně umocnil zvláště v těch slokách, v nichž promlouvá monologický hlas vypravěče a které začínají různě obměněným refrénovým dvojverším: „*A on tu napřed – skok a skok, / a ona za ním, co jí krok.*“ Dějové zhuštěnosti jednotlivých balad napomohl také tím, že z každé z nich vybral jen některé verše.

Balada *Vodník* obsahuje působivé preludium, které doprovází roztodivný tanec, a oboje pak v součinnosti vytváří přízračnou atmosféru vodního světa.

Snad nejniterněji ze všech balad je podána Vrba. Zejména její závěrečné sborové zpívané verše vyznívají mohutným, něžně lyrickým largem.

Národní divadlo moravskoslezské uvádí *Kytici* na počest oslav dvaceti let dětského Operního studia. S ním a s jeho sbormistryní Lenkou Živockou spolupracoval skladatel takřka na všech svých hudebně dramatických projektech. (on)





Letos uběhlo 160 let od doby, kdy se narodil světoznámý skladatel, hukvaldský rodák Leoš Janáček. S jeho jménem se setkáváme běžně, máme Janáčkovu filharmonii Ostrava, Janáčkovu akademii múzických umění, Mezinárodní hudební festival Janáčkovy Hukvaldy, Janáčkův máj, dokonce i Letiště Leoše Janáčka Ostrava – a mnoho z těchto institucí je spjata s Ostravou, přestože Janáčkův profesní život se z velké části odehrával v Brně. Janáčkovská tradice je citelná také v našem divadle, kde jsou díla Leoše Janáčka součástí repertoáru už od doby jeho vzniku v roce 1919. Tuto tradici, kterou udržujeme tím, že ji dále rozvíjíme, vám na následujících řádcích přiblížíme.

Janáček v Ostravě?

Historicky zajímavá je Janáčкова návštěva v Ostravě v roce 1906. Tehdy v Národním domě (dnešní Divadlo Jiřího Myrona) hostovalo brněnské Národní divadlo a dne 25. září se právě zde konala ostravská premiéra opery *Její pastorkyňa*. Podíl na tom měl Cyril Metoděj Hrazdila, absolvent Janáčkovy varhanní školy v Brně a také osobnost podstatná pro hudební vývoj Ostravy na počátku 20. století.

Poté zavítal Janáček do Ostravy 5 let po vzniku Národního divadla moravsko-slezského (jak zněl původní název divadla), tedy v roce 1924. Tehdy se zúčastnil zdejší premiéry své opery *Káťa Kabanová*, která se konala 8. ledna. Díky vzpomínkám dirigenta Mirko Hanáka, publikovaným ve sborníku vzpomínek *Ostravský kraj k 30. výročí úmrtí Leoše Janáčka*, si tento okamžik můžeme přiblížit:

„Po představení byl v bývalém hotelu Slavia upřádán banket na počest přítomného mistra. Řečnilo se, připíjelo se ke zduhu jeho další tvůrčí práce. Své poděkování Janáček tehdy ukončil slovy: A teď mam Lišku. Ale tu vám do Ostravy ještě nepustím, protože by tu zatím ještě špatně běhala. Myslíl tím náš, tehdy ještě málo početný orchestr.“

NEPŘEHLÉDNĚTE!

O souvislostech Janáčкова díla a Ostravy a o tradici inscenování Janáčkových děl v našem divadle se dozvíte více na webových stránkách **www.ndm.cz**, kde najdete sekci **Inspirativní paměť divadla**. Tam je pro vás připraven podrobný výklad o inscenacích, včetně fotografií, inscenačních týmů a obsazení!



Leoš Janáček: *Káťa Kabanová* (SDO, 1960). Milada Šafránková (Katerina) ve scéně Františka Tróstra

Foto František Kral

Jaroslav Vogel – propagátor Janáčka

Pokud zmiňujeme Leoše Janáčka, musíme v souvislosti s ním uvést i další jméno:

Jaroslav Vogel. Dlouholetý šéf ostravské opery, skladatel a organizátor hudebního dění v Ostravě se s Janáčkem osobně znal a obdivoval jeho dílo, které považoval za nezbytnou součást hudebního vývoje.

Je autorem první fundované monografie o tomto skladateli a v době svého ostravského působení byl také velkým propagátorem Janáčкова díla.

Nastudoval 10 inscenací Janáčkových oper (*Její pastorkyňa* nastudoval celkem pětkrát), mezi nimi i málo hranou operu *Z mrtvého domu* a *Věc Makropulos*.

Původně měla být *Věc Makropulos* uvedena

už v roce 1928, ale jak

později napsal v článku

Několik vzpomínek

na Leoše Janáčka:

„následkem pochybností

o možnosti přiléhavého

obsazení jsme se rozhodli

s provedením počkat. Litoval

jsem toho záhy, neboť půl roku nato

Janáček zemřel.“ Ostravská premiéra *Věci*

Makropulos se konala až v roce 1935.

Hudební nastudování, režie, scéna

Pozoruhodných interpretací se Janáčkovým operám dostalo v období let 1958–1981, kdy se na nich podíleli dirigenti Bohumil Gregor, Zdeněk Košler a Jiří Pinkas, režiséři Ilja Hylas a Miloslav Nekvasil a scénografové Vladimír Šrámek a Otakar Schindler. V té době vznikaly inscenace, které se řadí k mimořádným

úspěchům ostravského operního souboru. Byly to především *Výlety páně Broučkovy* (premiéra 28. 6. 1959) a *Káťa Kabanová* (premiéra 1. 10. 1960), dále *Věc Makropulos* (premiéra 13. 6. 1964), *Příhody lišky Bystroušky* (premiéra 28. 1. 1967), *Z mrtvého domu* (26. 10. 1974, obnoveno 6. 4. 1978) a další.

Janáček však zůstává i dnes pevnou součástí ostravského operního repertoáru, od roku 2010 byla uvedena *Šárka* (v jenom večeru s operou Bohuslava Martinů *Ariadna*, premiéra 23. 9. 2010), významné je rovněž koncertní provedení *Věci Makropulos* s Evou Urbanovou v roli Emilie Marty (premiéra 13. 1. 2012), *Káťa Kabanová* (premiéra 15. 11. 2012) a nedávno uvedené *Výlety páně Broučkovy* (premiéra 16. 10. 2014). (les)

CHCETE VĚDĚT VÍC?

V letošním roce připravilo Ostravské muzeum ke 100. výročí narození Jaroslava Vogla výstavu s názvem *Jaroslav Vogel (1894–1970) – originální interpret hudebního prostoru*. Při této příležitosti vyjde také stejnojmenná monografie hudební historičky Lenky Černíkové, která předloží zajímavé a málo známé souvislosti vztahující se k Voglově profesionální dráze. Výstavu o Jaroslavu Voglovi můžete v Ostravském muzeu navštívit od 1. do 30. listopadu 2014.

Více se můžete dozvědět také v časopise NDM č. 13 (leden–únor 2013), kde vyšel u příležitosti odhalení pamětní desky Jaroslavu Voglovi podrobný článek o této významné osobnosti (dostupný je online na www.ndm.cz).

LISTOPAD 1989 V OSTRAVSKÉM DIVADLE

Pojmem „sametová revoluce“ rozumíme období revolučních změn kolem 17. listopadu 1989. Je to bezpochyby jedna z nejvýznamnějších součástí novodobých českých dějin a letos od ní uplyne už čtvrt století. Co se týče jejího průběhu, ten je dnes obecně známý a učí se o něm i na většině středních škol. Ví se také o podstatné roli divadelníků, bez nichž by celý proces „nenásilného převratu“ vůbec nemusel proběhnout. V čem vlastně byl jejich přínos? Přečtěte si v následujícím článku o průběhu revoluce v Ostravě, jak byl rekonstruován z dobových článků, a utvořte si vlastní názor sami...

První týden: Revoluce začíná!

Pietní akce k výročí 50 let od uzavření českých vysokých škol nacisty je v Praze naplánovaná na pátek 17. listopadu. Poklidný průvod je na Národní třídě násilně ukončen zásahem bezpečnostních složek. Studenti kontaktují divadelníky a popisují jim situaci. O den později se ke stávkujícím studentům připojují divadelníci a po setkání v Realistickém divadle v Praze vydávají prohlášení, ve kterém vyzývají všechna divadla ke stávce.

V neděli 19. listopadu probíhá v zákulisí Divadla Jiřího Myrona diskuze, zda hrát, či nehrát. Zprávy o tom, co se v Praze přihodilo, jsou zkreslené, nepřesné a je jich málo. Rozhodne ohled na diváky (často přespolní) a v tento den se ještě hraje.

O den později se má konat v Divadle loutek dopolední představení pro děti, herci však oznamují učitelkám, že v návaznosti na události 17. listopadu vstupují do stávky.

Místo pohádky dětem nabízejí jiný program – prohlídku zákulisí a loutek. Ranní představení pro děti se ještě odehraje v Divadle Petra Bezruče, to dopolední je ale odvoláno. Probíhá také schůze Svazu českých divadelních umělců v divadelním

klubu, kde se jedná o dalším postupu. V jejím průběhu se pod okny klubu objeví skandující studenti, kteří vyzývají divadelníky k solidaritě.

Dne 21. listopadu je přijato prohlášení k zahájení stávky, k němuž se připojily všechny soubory Státního divadla i jevištní technika.

Všichni chtějí naplnit výzvu pražských divadelníků, aby v divadlech místo představení probíhaly veřejné diskuze o situaci v zemi – rada Krajského národního výboru (KNV) však vydává zákaz používat divadelní budovy k jiným účelům než k představením.

Ve středu 22. listopadu přijímá stávkový výbor, který sídlí v kanceláři dramaturgie, prohlášení *Proč nehrajeme*, obsahující vysvětlení pravého stavu věci (některé noviny totiž otiskly negativní ohlasy na stávku, které měly vzbudit dojem, že zatímco dělníci pracují, herci se „flákají“). Prohlášení je však sdělovacími prostředky ignorováno, vychází zkráceně pouze ve Svobodném slovu a čteno je v Českém rozhlasu (na výzvu stranické organizace pak vychází 27. listopadu i v Ostravském večerníku).

Stávkový výbor divadla spolu s výbory ostravských studentů plánuje společné akce: manifestace na náměstí, šíření informačních materiálů, výjezdy do závodů a institucí a podobně.

Dne 23. listopadu dochází k prvním kontaktům se vznikajícím ostravským Občanským fórem. **Divadlo se přihlásí ke generální stávce, která proběhne 27. listopadu** a účastníci celodivadelní schůze se (až na dva hlasy) přihlásí k hnutí a programu Občanského fóra.

Druhý týden: Informovat a diskutovat!

V pátek 24. listopadu se herci rozjiždějí do závodů vysvětlit lidem stávající situaci, protože sdělovací prostředky stále neposkytují potřebné informace. Vstup do mnoha závodů je jim však znemožněn...



Prohlášení *Proč nehrajeme* vyšlo pouze v několika denících, některé dokonce stále uvádějí repertoár divadla, přestože se v něm nehrálo

Foto archiv

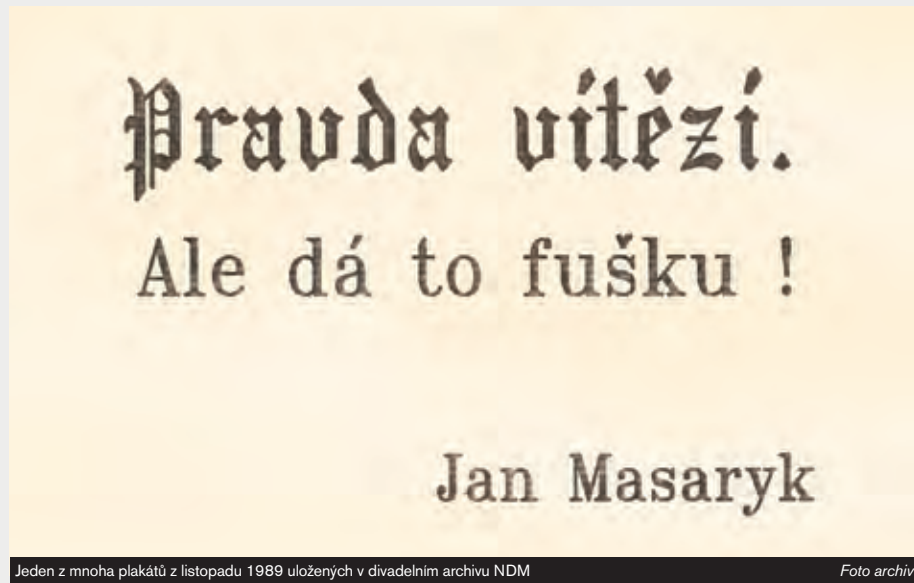
V soboru 25. listopadu přichází souhlas ředitele k použití divadelní rozmnožovny, zatím pouze je formou letáků distribuováno veřejnosti. Je zakázáno promítání záznamu dění na Národní třídě 17. listopadu, jednalo by se o trestný čin pobuřování.

O den později divadelníci konečně získávají souhlas k využití divadelní budovy pro veřejné diskuze. První se koná v pondělí 27. listopadu v Divadle Jiřího Myrona, hlediště i jeviště je plné lidí.

Stále pokračují výjezdy do podniků, institucí a škol, jejich četnost se zvětšuje, přesto je to velmi náročné a mnohdy i nebezpečné. Je těžké vysvětlit lidem pravdu o současné situaci, když sdělovací prostředky poskytují zkreslené informace. **Diskuzní večery jsou kromě DJM realizovány také v Divadle loutek a v Divadle Petra Bezruče.** KNV a KV KSČ činí nátlak na ukončení stávky, která však pokračuje.

Ve středu 29. listopadu jsou zrušeny články ústavy o vedoucí úloze KSČ, což se setkává s všeobecným nadšením.

Stávka je ukončena 11. prosince na základě rozhodnutí ústředního koordinačního stávkového výboru divadel, až do svobodných voleb však trvá stávková pohotovost. Přestože se pak začalo v divadlech hrát, pokračovaly nadále zájezdy herců do továren, vystoupení na mítincích a v Loutkovém divadle až téměř do Vánoc probíhaly diskuze s diváky. (les)



Jeden z mnoha plakátů z listopadu 1989 uložených v divadelním archivu NDM

Foto archiv



Když už chodit za školu, pak k nám do divadla. Pravda je, že žactvo se v takovémto případě nemusí obávat neomluvených hodin. Nejen o tom, proč je dobré se učit ze školy právě kvůli divadlu, jsme si povídali s naší divadelní lektorkou **Terezou Strmiskovou**.

Jak byste sama za sebe, ze svého pohledu, definovala svou profesi?

Myslím, že divadelní lektor je taková spojnice mezi školou a divadlem. Pomáhám při vedení dialogu a vytváření vztahu těchto dvou institucí tak, aby nešlo pouze o vazbu obchodní. Snažím se, aby se divadlo stalo pro mladé lidi prostorem tvůrčím, přátelským a otevřeným.

V čem může být návštěva divadla školám prospěšná kromě toho, že díky ní odpadá výuka?

To jste mne pobavili! (*smích*) Divadlo vypráví příběhy. Má velkou sílu v tom, jakým způsobem se to děje: živou komunikací mezi hercem a divákem tady a teď, specifickým metaforickým jazykem, který je vlastní jenom divadlu. Jde o to, že pokud neumím ten jazyk čist a považuji divadlo pouze za nedokonalou napodobeninu reality, pokulhávajícího bratříčka filmu, tak pro mne návštěva divadla nebude ničím jiným než užitím se z hodiny fyziky nebo zeměpisu... Prostě: je důležité pracovat s diváckým zážitkem (ať už jsem pedagogickým doprovodem, nebo divadelním lektorem).

Jak vypadá váš běžný pracovní den?

Je to hodně různorodé; někdy třeba celý den prosedím u počítače nad vyřizováním objednávek nebo vyplňováním grantových žádostí a někdy jsem třeba celý den v terénu, vedu workshopy nebo mám schůzky s pedagogy, externími lektory. Když se hraje dopolední představení, snažím se tam být alespoň na část začátku a tlumit případné nárazy (jako když někdo plive z balkónu dolů nebo se děti nemají kam usadit, protože jim někdo jejich místo zasedl, a tak – bývá to docela šrumeč.)

Jak byste vyložila dítěti či pubescentovi, proč by měli mít zájem o divadlo, když jim doposud v životě nescházelo?

Vysvětlování a přesvědčování nepomůže, dů-

ležitý je zážitek – ať už ten divácký, kdy najednou na jevišti vidím něco, co se mě týká a je mi blízké, nebo i pozitivní zážitek spolupráce při workshopu. Vnímám jako důležité nechat mladé promluvit, požadovat po nich vlastní názor: Klidně nám řekněte, že to divadlo děláme blbě, že byste chtěli něco jiného. Pojďme o tom diskutovat! Nejhorší jsou leklé ryby. Takoví ti, kteří si představení znuděně odsedí a odezvy ani pozitivní, ani negativní se od nich nedočkáte.

***Myslíte si, že divadlo skýtá takový druh zába-
vy, který nelze nalézt v jiném způsobu vyžití?***

Ano, jsem o tom přesvědčena. Jak už jsem řekla, je to právě ten okamžik setkání herce a diváka, komunikace tady a teď. Myslím si ale, že divadlo jako druh umění má v dnešní klipovitě a zrychlené době, která působí extrémně silnými dojmy, mnohdy docela ztíženou pozici. Tedy co se vnímání a vztahu mladých lidí k němu týče.

***Jste zakladatelkou občanského sdružení
Ateliér pro děti a mládež při NDM. Čím se
zabývá a co vedlo k jeho vzniku?***

Soustředíme se na vzdělávání při divadle, na komunikaci se školami, na vytváření tvůrčího prostoru pro mladé. Ateliér jako neziskovku jsme s Ditou Eibenovou založily, protože jsme chtěly tento prostor jasně vymezit, a také z velmi praktického důvodu: je mnohem jednodušší volat o grantové finance na vzdělávání jako organizace od divadla formálně oddělená. V záplavě různých projektů NDM by se tento požadavek asi ztratil. V minulé sezóně se Ateliér s NDM plně propojil tím, že mi zde bylo nabídnuto pracovní místo.



Tereza Strmisková v akci!

Foto Jiří Hruška

***Ateliér pořádá též doprovodné workshopy
k inscenacím NDM. Jak tyto workshopy pro-
bíhají a jaký mají ohlas?***

Ve workshopech, které většinou trvají cca 120 minut, se snažíme přiblížit účastníkům právě onen zmiňovaný divadelní jazyk, uvést je do kontextu inscenace, do jejího příběhu, emocí hlavních hrdinů... Probíhají různě podle toho, jakou inscenaci doprovázejí, ale důraz klademe na praktickou práci, na seznámení se základními divadelními principy (hra v roli, vytváření situace, práce s dramatickým textem...).

***Proč se o dětech říká, že jsou nejnáročnější
publikum?***

Tak to jsem tedy ještě neslyšela. Myslím, že třeba ty nejmenší děti dokážou věci přijímat dost nekriticky, nemají tolik diváckých zkušeností. Lehko je opijete rohlíkem (nebo kýčem). Ale je pravda, že svou nelibost (ale i zalíbení) dokážou dát klidně i hlasitě najevo. To si zase dospělý divák nedovolí v polovině představení na celý sál říci: Hele, já se nudím.

***Již počtvrté se letos konal seminář Letní
divadelní škola pro pedagogy. Jaký význam
má právě pro ně?***

Letní divadelní školu pro pedagogy vnímám jako možnost vzájemné inspirace – pedagogové se mohou setkat s umělci, nasát něco z prostředí divadla, načerpat podněty pro výuku. My jako divadlo zároveň potřebujeme znát potřeby pedagogů, oni nám mohou být zásadní pomocnou rukou při výchově budoucích diváků.

***Letos v dubnu pořádal Ateliér pro děti a mlá-
dež při NDM sympozium „Cesty ke spolu-
práci divadel a škol v českém a německém
kontextu“ s výraznou zahraniční účastí. Co
z této porady konkrétně vzešlo? Byla mimo
jiné zodpovězena předem daná otázka: „Jak
vychovávat nastávající diváckou generaci tak,
aby hlediště divadel v budoucnu nezůstala
prázdná?“***

Na sympoziu šlo podobně jako u LDŠ o inspiraci – ať už zahraniční, či tuzemskou praxí projektů divadel a škol – jeho obsahem byly nejen přednášky a prezentace, ale i workshopy. Šlo také o setkání – zástupců divadel a pedagogů, studentů i politických zástupců. V diskusích zazněla poměrně zásadní témata týkající se například téměř neexistující dramatické výchovy (jako regulérního partnera výchovy hudební a výtvarné) na základních a středních školách. Diskutovalo se také o roli divadla jako kulturní instituce ve vzdělávacím procesu. Výstupem sympoza bude sborník, který elektronicky vydáme do konce tohoto kalendářního roku. Na zmiňovanou otázku bylo odpovězeno! Nejednou! (*smích*) Podrobněji se o všem dočtete ve slibovaném sborníku... (on)



EXTRA

NDM EXTRA (LISTOPAD – PROSINEC 2014)

**2. 11. 2014
v 19 hodin v Národním divadle v Praze
NÁVRATY DOMŮ**
Tradiční divadelní festival **Ostrava v Praze** bude zakončen výjimečným představením baletní inscenace Národního divadla moravskoslezského *Návraty domů*

**5. 11. 2014
v 18 hodin v restauraci U Skákavého poníka
(Přívoská 34, Ostrava)
BOHUMIL HRABAL A POSTŘIŽINY**
Netradiční předpremiérové setkání nejen s inscenačním týmem souboru činohry. Večerem provází velký obdivovatel Hrabalova díla, publicista Ivan Motýl

**11. 11. 2014
v 17 hodin v Domě knihy KNIHCENTRUM
VEČEŘE S ČINOHROU NDM**
Setkání s činohrou Národního divadla moravskoslezského u příležitosti premiéry strhujícího dramatu *Večeře*

**15. 11. 2014
od 21.15 do 00.30 v Divadle Petra Bezruče,
Národním divadle moravskoslezském, Divadle
loutek Ostrava, Komorní scéně Aréna
NOC DIVADEL**
Návštěvníci ostravské *Noci divadel* budou účastní netradiční divadelní pouti – Od divadla k divadlu. Začínáme ve 21.15 u Divadla Petra Bezruče. Dalšími zastávkami budou Divadlo Antonína Dvořáka, Divadlo loutek Ostrava, Komorní scéna Aréna a Divadlo Jiřího Myrona

**17. 11. 2014
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona
DNES NEHRAJEME! DISKUTUJEME!**
25. výročí sametové revoluce připomínáme debatou s významnými osobnostmi české vědy a kultury. Po 25 letech se divadlo na jeden večer opět stává prostorem pro otevřenou diskuzi

**21. – 23. 11. 2014
OPERNÍ VÍKEND**
Operní soubor Národního divadla moravskoslezského připravil pro domácí i zahraniční příznivce opery netradiční umělecký zážitek – podzimní operní víkend ve společnosti ostravské opery v Divadle Antonína Dvořáka!

**24. 11. 2014
v 17 hodin v Knihovně města Ostravy
– sál hudebního oddělení
PUCCINI GALA**
Dirigent Robert Jindra a dramaturg Daniel Jäger svým nezapomenutelným podáním představují život a dílo operního skladatele Giacoma Pucciniho

**25. 11. 2014
v 19 hodin v Mahenově divadle v Brně
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY**
Opera NDM hostuje na mezinárodním festivalu *Janáček Brno 2014*. Akce se koná za finanční podpory statutárního města Ostrava

**26. – 30. 11. 2014
OST-RA-VAR**
18. ročník Festivalu ostravských činoherních divadel

**3. 12. 2014
v 17 hodin v Domě knihy KNIHCENTRUM
Lumír Olšovský a FUNNY GIRL**
Setkání s inscenačním týmem muzikálu *Funny Girl*

**8. 12. 2014
v 17 hodin v Knihovně města Ostravy
– sál hudebního oddělení
MARIE STUARTOVNA**
Předpremiérová beseda s inscenačním týmem

VÝSTAVY

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě
Stanislav Kolíbal *Objekt č. XIX* (1992), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

**30. 10. – 10. 12. 2014
Petra Hajdúchová a Robin Závodný:
PRVNÍ SPOLEČNÁ**
První společná výstava dvou absolventů Ateliéru reklamní fotografie Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně
Kurátor: Vladimír Birgus
Výstava je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava

**11. 12. 2014 – 14. 1. 2015
Institut tvůrčí fotografie FPF SU:
DIPLOMKY A KLAUZURY 2014**
Výstava je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

**6. 10. – 21. 11. 2014
Denisa Fialová:
TYPICKÝ TYP JEHO TYPU**

**24. 11. 2014 – 9. 1. 2015
Marek Pražák:
KRAJINA ZE VNITŘÍ**
Vernisáž výstavy se uskuteční v pondělí 24. 11. v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.
Výstavy se konají ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.



Hudebně-taneční performance POCTA CUNNINGHAMOVI, která se odehrála ve dvou představeních v Ostravě 24. 9. a v Praze 28. 9., připomněla mimořádné vystoupení americké Merce Cunningham Dance Company v Praze a Ostravě v roce 1964. Choreografem tohoto tanečního večera byl bývalý člen Merce Cunningham Dance Company Daniel Squire (na fotografii ve své choreografii *These then were the perverse – perverse's the weird – steps he deveyesed*)
Foto Martin Popelář



15. 11. 2014 od 21.15 do 00.30

Divadlo Petra Bezruče, Národní divadlo moravskoslezské, Divadlo loutek Ostrava, Komorní scéna Aréna

NOC DIVADEL

Pojďte s námi **Od divadla k divadlu!** Návštěvníci ostravské Noci divadel budou účastni netradiční divadelní pouti – **Od divadla k divadlu**. Do Noci divadel 2014 se zapojila všechna ostravská profesionální divadla – Národní divadlo moravskoslezské, Divadlo Petra Bezruče, Komorní scéna Aréna a Divadlo loutek Ostrava.

Pro příchodí vytvoří společný program – noční pouť s netradičními průvodci, kteří návštěvníky v podzimní noční Ostravě jistě bezpečně dovedou od jednoho divadla k druhému. V přesně daný čas budou v jednotlivých divadlech probíhat krátká zastavení pro poutníky. Každý návštěvník se tak může vydat na celou noční pouť nebo se k nám připojit u některého ze zastavení v jednotlivých divadlech.

Naše noční putování bude mít následující časový harmonogram:

21.15 – odchod od Divadla Petra Bezruče (třída 28. října 1701/120) k Divadlu Antonína Dvořáka (Smetanovo náměstí 3104/8A)

22.00 – **22.20** – Divadlo Antonína Dvořáka. *Jaká překvapení nastanou, když se v noci roztočí točna?*

22.20 – odchod z Divadla Antonína Dvořáka k Divadlu loutek Ostrava (Pivovarská 3164/15)

22.35 – **23.00** – Divadlo loutek Ostrava. *Prohlídka (z) odvrácené strany divadla*

23.00 – odchod z Divadla loutek Ostrava ke Komorní scéně Aréna (třída 28. října 289/2)

23.20 – **23.40** – Komorní scéna Aréna. *Noční život v pasáži.*

23.40 – **00.00** – odchod z Komorní scény Aréna k Divadlu Jiřího Myrona (Čs. legii 148/14)

00.01 – **00.30** – Divadlo Jiřího Myrona – *Noční dostaveníčko s Tomášem Savkou ve foyeru divadla...*

Výzva pro odvážné poutníky!

U Divadla Petra Bezruče dostanou návštěvníci speciální kartičku, na kterou v každém divadle získají razítko. Divadelní poutníci, kteří se zúčastní celé noční pouti a nasbírají všech pět razítek, dostanou na konci večera svou odměnu.

17. 11. 2014 v 18.30 hodin

v Divadle Jiřího Myrona

DNES NEHRAJEME! DISKUTUJEME!

25. výročí sametové revoluce připomínáme debatou s významnými osobnostmi české vědy a kultury. Po 25 letech se divadlo na jeden večer opět stává prostorem pro otevřenou diskusi. Kde jsme byli, kde jsme, kam jdeme? Diskuze se účastní: malíř Daniel Balabán, spisovatel Michal Hvorecký, psycholog Jeroným Klimeš, farář Českobratrské církve evangelické Miloš Rejchrt a publicista Erik Tabery. Moderátorem večera je sociolog Jiří Siostrzonek.

VSTUP
VOLNÝ

21. – 23. 11. 2014

KONFERENCE OPERA EUROPA

A OPERNÍ VÍKEND

Organizace Opera Europa vybrala Národní divadlo Brno a Národní divadlo moravskoslezské jako pořadatele prestižní MEZINÁRODNÍ KONFERENCE organizace Opera Europa (20. – 23. 11. 2014). Její konference jsou pořádány dvakrát do roka ve významných evropských kulturních

městech. Na konferencích se setkávají delegáti ze 153 divadel a hudebních festivalů, kteří jsou členy organizace Opera Europa. Tato setkání pomáhají propagovat operu jako stále živý hudební žánr a podporují otevřenou debatu o tématech, týkajících se operní produkce. Cílem pro Národní divadlo Brno a Národní divadlo moravskoslezské, organizátory letošní konference, je podpořit mezinárodní vzhlas české hudby a českých skladatelů.

opera
europa

Ve stejném termínu, jako se koná konference organizace Opera Europa, připravil operní soubor Národního divadla moravskoslezského pro domácí i zahraniční příznivce opery netradiční umělecký zážitek – PODZIMNÍ OPERNÍ VÍKEND. Ve dnech 21., 22. a 23. listopadu 2014 zazní v Divadle Antonína Dvořáka v rámci oslav Roku české hudby 2014 dvě opery Leoše Janáčka (*Výlety páně Broučkovy*, *Káťa Kabanová*) a poslední dokončená opera Bedřicha Smetany *Čertova stěna*, kterou navštíví také účastníci mezinárodní konference.

Více informací na www.ndm.cz,
www.opera-europa.org/,
opernivikendy@ndm.cz
(mk)

Dnes nehrajeme! Diskutujeme!

17. listopad 2014 v 18:30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

**25. výročí
sametové revoluce**
připomínáme debatou
s významnými osobnostmi
české vědy a kultury

VSTUP
VOLNÝ



OSTRAVA!!!

24. 11. 2014 – 9. 1. 2015

Vernisáž 24. listopadu v 18 hodin

Marek Pražák: KRAJINA ZE VNITŘ

Marek Pražák, narozen 1964. Je absolventem VŠUP v Praze. Zabývá se malbou, sochařstvím v bronz, písničkami, psaním a hudbou jako takovou. V užitém umění se věnuje solitérnímu designu, nábytku, interiéru, grafice. Je autorem pořadů jak multimediálních, tak koncertních, na kterých vystupuje sólově nebo spolu se spolupracovníky z různých oborů umění. Je autorem básnických sbírek *Moje dcera Ostrava*, *Na koncích času*, *Relace Rádía hitů*, epopeje *Hallada o Olejovém městě*, tato v současné době dostává scénický tvar. **Spolupracuje s divadly a televizí, je autorem více než třiceti samostatných výstav.** Jeho texty jsou přeloženy do němčiny, angličtiny, srbstiny, polštiny, chorvatštiny. **Pokouší se tvořit syntézu vizuálního umění, poezie a hudby.** Byl činný v kapelách Barovka, Elvis Epileptic band, Svoz Řepy, Norská trojka, Duo Kotari, nejčastěji vystupuje jako písničkář. V oblasti malby se soustředí v posledních letech na velkoformátové obrazy obsažené v cyklech *Nemocné město* a *Mantas*.

V sochařství se soustředěně věnuje plastikám v bronz, odlévaným starodávnými technologiemi. Je laureátem Masarykovy ceny umění za tvůrčí

úspěchy v ČR a v zahraničí a držitelem Křišťálového jehlanu za vynikající design roku. (mkš)



Ve květu oka zasvěcuje stará žena chlapce před pyramidami hald. Obraz z cyklu NEMOCNÉ MĚSTO (akryl na bavlně, 2008)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ



ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

Vyhrajte předplatné na sezónu 2015/2016 v recenzentské soutěži o Cenu Josefa Krasoslava Chmelenského!

Ateliér pro děti a mládež vyhlašuje soutěž o autora nejlepší divadelní recenze. Soutěž je určena všem studentům středních škol, ale také dospělým divákům. Pustte se po vzoru jednoho z prvních českých divadelních kritiků do psaní a pošlete nám do konce února 2015 svou vlastní recenzi či esej k jedné či dvěma inscenacím, které má Národní divadlo moravskoslezské na repertoáru.

Slavnostní vyhodnocení soutěže proběhne u příležitosti zahájení prodeje předplatného na sezónu 2015/2016.

Hlavní cenou ve „studentské kategorii“ (určené studentům středních škol) i v kategorii „dospělého diváka“ (určené všem neprofesionálním recenzentům a milovníkům divadla) bude sezónní předplatné do Národního divadla moravskoslezského. V rámci vyhlášení vítězů soutěže budou mít všichni účastníci možnost potkat se a diskutovat s porotci soutěže. Jako bonus pro ně bude připraven i workshop Jany Cindlerové „Malý zázrak divadelní recenze“.

Soutěžní práce bude hodnotit odborná porota ve složení: **Dagmar Radová** (dramaturgyně NDM), **Marek Pivovar** (dramaturg NDM), **Jana Cindlerová** (teatroložka a vysokoškolská pedagožka).

Bližší informace naleznete na webu NDM v sekci Pro školy.

Těšíme se na vaše kritiky! (ts)



Josef Krasoslav Chmelenský

ANKETNÍ OTÁZKA O ZAJÍMAVÉ CENY

Milí diváci, jakou inscenaci z repertoáru NDM byste nadělili svým blízkým pod stromeček? A proč? Tři nejzajímavější odpovědi uveřejníme v našem časopisu a odměníme audioknihou, kterou pro anketu věnovalo vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis.

Své odpovědi nám zasílejte na mailovou adresu soutez@ndm.cz.





Poslední srpnový den patřil na náměstí Msgre Šrámků akci JDEME ZA VÁMI! Byla slavnostně zahájena sezóna všech ostravských divadel, vyvrcholením byl muzikálový koncert promítaný na fasádu divadla – vystoupila i Jitka Zelenková!

Foto Martin Popelář



Divadlo se otevřelo všem svým příznivcům v neděli 7. září bohatým programem při akci PŘIJĎTE K NÁM! Mohli jste se například seznámit s životem a dílem Tima Rice a Andrewa Lloyd Webbera na setkání se šéfem souboru opereta/muzikál Patrickem Fridrichovským (vpravo), hudebním ředitelem souboru opereta/muzikál Jakubem Žídkem (vlevo) a zpěvákem Tomášem Savkou!

Foto Martin Popelář



Na GALAVEČERU k zahájení sezóny 2014/2015, který se konal 7. září, zazněly ukázky z chystaných inscenací – mezi nimi i píseň Lidé (People) z připravovaného muzikálu FUNNY GIRL v podání Moniky Absolonové

Foto Martin Popelář



První výstavu v nové sezóně měl v divadle český výtvarný umělec EDUARD OVČÁČEK. Kromě výstavy samotné byla v Divadle Antonína Dvořáka instalována pamětní deska, která upomíná na vystoupení Merce Cunningham Dance Company v Ostravě v roce 1964, jemuž byl Eduard Ovčáček přítomen

Foto Josef Zajíc



V rámci GALAVEČERA 7. 9. 2014 se uskutečnilo losování výherce čtyřdenního leteckého zájezdu do Londýna pro dvě osoby dle vlastního výběru od CK Radynacestu. Do soutěže byli zařazeni diváci, kteří si předplatné zajistili do 6. září 2014. Šťastnou vítězkou se stala paní Zlatuška Kuldová, která si svou výhru vyzvedla v ředitelně NDM. Srdečně gratulujeme!

Foto Václav Melecký



V neděli 14. září měla v Divadle Jiřího Myrona premiéru KYTICE v autorském pojetí Pavla Helebranda. Kromě souboru opereta/muzikál se na ní podílelo Operní studio NDM, které letos slaví 20 let od svého založení

Foto Martin Popelář



Historická DIVADELNÍ TRAMVAJ projela městem 21. září. Kdo s ní jel, mohl se sekat s Marlene Dietrich, Faraonem, Josefem či Odettou a dalšími! Akce se konala ke 120. výročí otevření Národního domu a vzniku městské hromadné dopravy v Ostravě

Foto Martin Popelář



V září probíhalo v prostorách divadla natáčení pořadu 13. komnata Jana Kačera. Jan Kačer byl v tehdejší Státní divadle v Ostravě zaměstnán jako režisér v letech 1976–1986. Na svých ostravských inscenacích spolupracoval často s dramaturgem Ladislavem Slívou (na fotografii vlevo) a se skladatelem Petrem Skoumalem

Foto archiv



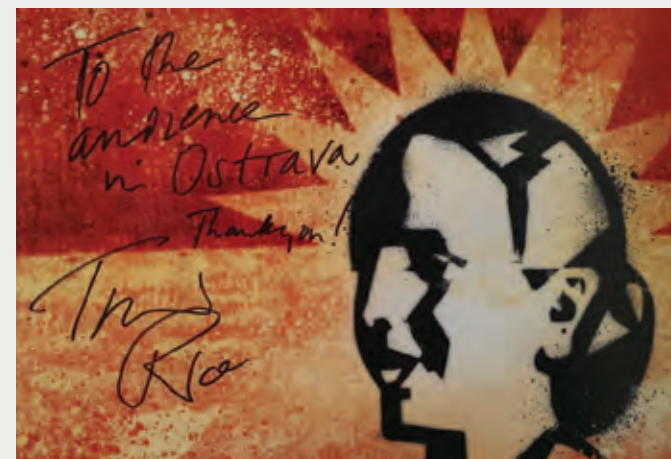
O mimořádné tvůrčí osobnosti Leoše Janáčka i o nově vznikající inscenaci Janáčkovy opery VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY v NDM hovořili v sále hudebního oddělení Knihovny města Ostravy hudební ředitel opery Robert Jindra a dramaturg Daniel Jäger

Foto archiv



Další z doprovodných akcí z cyklu Za vodou je Prajzká, který vytváří NDM, byla debata na téma KDO JSOU LIDÉ NA HLUČÍNSKU? Konala se 30. září v Antikvariátu a klubu Fiducia za účasti známého českého sociologa Jiřího Siostrzonka a historika Metoděje Chrástského

Foto archiv



Při představení EVITY v sobotu 11. října byl ve foyeru divadla vystaven (a stále je tam k vidění) plakát k této inscenaci podepsaný Timem Ricem, který už jednou Ostravu i Divadlo Jiřího Myrona navštívil. Rád by se přijel podívat i na EVITU!

Foto archiv



V neděli 12. října se na repertoár NDM vrátila oblíbená baletní inscenace SNĚHURKA A SEDM TRPASILÍKŮ. Prófa, Kejchal, Dřímál, Šmudla, Stydlín, Rejpal a Štítko v kostýmech Alexandra Babraje odkazují na oblíbenou verzi pohádky v kresleném filmu Walta Disneyho

Foto Martin Popelář



Nový Passat.

Nový Volkswagen Passat.

Suverénní jako Vy.

Nový Passat přijíždí na zcela nové platformě. Ta s sebou nese kromě osvědčených technologií a asistenčních systémů i řadu novinek, které vůz posouvají o generaci dál. Nově definovaná úroveň komfortu osloví i ty nejnáročnější klienty. Účinnější, inovované motory navíc snižují spotřebu a zvyšují tak efektivitu nákladů.

Poznejte nový Passat již v předprodeji. Vše podstatné o voze i atraktivní nabídce finančních služeb včetně kompletního bezplatného servisu se dozvíte v našem autosalonu.



Das Auto.

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Passat: 4,0–5,4 l/100 km, 106–140 g/km. Vyobrazený model obsahuje prvky příplatkové výbavy.

Autorizovaní prodejci **Volkswagen AUTO Heller s.r.o.**

Cihelní 3160/49b, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava, tel.: 596 606 230, fax: 596 606 250, www.autoheller.cz, e-mail: vw@autoheller.cz
Bruntálská 7, 747 07 Opava - Jaktář, tel.: 553 666 928, e-mail: vw.opava@autoheller.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz

www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz

- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 203**

596 276 242

obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**

objednávky vstupenek nad 10ks

- v kanceláři předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**

- hodinu před začátkem představení u pokladny v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz



ZLATÁ KARTA NDM

– Vaše celoroční sleva!

Můžete s ní ušetřit až 60 % z ceny vstupného. Ptejte se v našich pokladnách.



VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji NDM, obvykle jeden den před jejich konáním. Na veřejné generálky pro seniory jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbýlé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.

Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.

Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner



partner baletních představení



předprodej vstupenek



www.ndm.cz



OSTRAVA!!!

PROGRAM LISTOPAD 2014

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	ERNANI	PS	18.30	O
5.	JENOVÉFA (Genoveva)	II.	18.30	O
7.	KÁŤA KABANOVÁ		18.30	O
8.	ERNANI	PS2	18.30	O
11.	ČERTOVA STĚNA	E	18.30	O
13.	VEČEŘE – česká premiéra	PP	18.30	Č
14.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
15.	VEČEŘE – první repríza	MP	18.30	Č
16.	JENOVÉFA (Genoveva) – derniéra	N	15.00	O
18.	POPRASK NA LAGUNĚ	školy	10.00	Č
18.	BALADY	V.	18.30	B
19.	VEČEŘE	II.	18.30	Č
20.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA	Z	18.30	Č
21.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY	IV.+ 7P	18.30	O
22.	ČERTOVA STĚNA		19.30	O
23.	KÁŤA KABANOVÁ		16.00	O
25.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY zájezd ND Brno		19.00	O
26.	VEČEŘE		18.30	Č 
27.	ZA VODOU (Dokud nás smrt...)	C	18.30	Č 
29.	PUCCINI GALA		18.30	O
30.	LOUSKÁČEK		16.00	B
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
5.	KUŘAČKY – zájezd Český Těšín		19.00	Č
16.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.00	Č
19.	ROK ČESKÉ HUDBY PRO DĚTI	školy	10.00	O
23.	KUŘAČKY		19.00	Č
27.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		13.00	Č 
28.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		10.00	Č 
30.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ – derniéra		19.00	Č

BUĎTE V OBRAZE!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ! Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla www.ndm.cz/cz/newsletter a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!



DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	NÁVRATY DOMŮ – zájezd ND Praha		19.00	B
5.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
6.	POSTŘÍŽINY – premiéra	PP	18.30	Č
7.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	IV.	18.30	OPTA/M
8.	POSTŘÍŽINY – první repríza	MP	18.30	Č
9.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		10.30	OPTA/M
9.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		16.00	OPTA/M
11.	EVITA		18.30	OPTA/M
12.	POSTŘÍŽINY	F	18.30	Č
13.	KYTICE	školy	10.30	OPTA/M
14.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	D	18.30	OPTA/M
15.	EVITA		18.30	OPTA/M
16.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ	SP	10.30	B
16.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ		16.00	B
17.	DNES NEHRAJEME! DISKUTUJEME!		18.30	
20.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	VII.	18.30	OPTA/M
21.	HABAĐÚRA		18.30	Č
22.	NÁVRATY DOMŮ – derniéra	X.	18.30	B
23.	MRAZÍK		10.30	OPTA/M
23.	MRAZÍK		16.00	OPTA/M
25.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
26.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
28.	MACBETH	D	18.30	Č 
29.	POSTŘÍŽINY		18.30	Č 
DIVADELNÍ KLUB				
2.	MOSKVA → PETUŠKY – zájezd ND Praha		16.00	Č

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass. Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.



Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

PROGRAM PROSINEC 2014

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

4.	PERFECT DAYS	VII.	18.30	Č
5.	LOUSKÁČEK		18.30	B
6.	ČERTOVA STĚNA	X.	18.30	O
7.	LOUSKÁČEK		16.00	B
9.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY	E	18.30	O
11.	ČERTOVA STĚNA	C	18.30	O
12.	VEČEŘE	D	18.30	Č
13.	KONCERT ONDŘEJE HAVELKY		19.00	K
14.	TRABLE S HARRYM		16.00	Č
16.	POPRASK NA LAGUNĚ		18.30	Č
18.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna) – premiéra	PP	18.30	O
19.	TRABLE S HARRYM	školy	10.00	Č
20.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna) – druhá premiéra	MP	18.30	O
21.	POPRASK NA LAGUNĚ		16.00	Č
25.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		16.00	Č
26.	LA TRAVIATA		16.00	O
27.	PRODANÁ NEVĚSTA – 100. představení		18.30	O
28.	LOUSKÁČEK		16.00	B
29.	LOUSKÁČEK		18.30	B
30.	NABUCCO		18.30	O
31.	PERFECT DAYS		16.00	Č
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
8.	ROK ČESKÉ HUDBY PRO DĚTI	školy	10.00	O
10.	KUŘAČKY		19.00	Č
14.	KUŘAČKY		19.00	Č

MOHLO BY VÁS ZAJÍMAT!

Oficiální turistickou vizitku NDM můžete zakoupit v předprodeji a ve večerních pokladnách.



 Více informací hledejte na www.turisticky-denik.cz

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	MACBETH	V.	18.30	Č
4.	FUNNY GIRL – premiéra	PP	18.30	OPTA/M
5.	POSTŘÍŽINY	IV.	18.30	Č
6.	FUNNY GIRL – druhá premiéra	MP	18.30	OPTA/M
7.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		14.00	Č
7.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		19.00	Č
9.	KYTICE	školy	10.30	OPTA/M
9.	QUO VADIS		18.30	Č
10.	FUNNY GIRL	F	18.30	OPTA/M
11.	EDITH A MARLENE	Z	18.00	OPTA/M
12.	KRÁSNÁ HELENA	Z	18.30	OPTA/M
13.	VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK	PS2	18.30	Č
14.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	N	15.00	OPTA/M
16.	FUNNY GIRL	V.	18.30	OPTA/M
17.	QUO VADIS	II.	18.30	Č
18.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
19.	MRAZÍK	školy	10.30	OPTA/M
19.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	P	18.30	OPTA/M
20.	KRÁSNÁ HELENA	PS	18.30	OPTA/M
21.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		16.00	OPTA/M
22.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
25.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ		16.00	B
26.	MRAZÍK		16.00	OPTA/M
27.	KYTICE		11.00	OPTA/M
27.	POSTŘÍŽINY		18.30	Č
28.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		10.30	OPTA/M
29.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
30.	HABAĐÚRA		18.30	Č
31.	NOC NA KARLŠTEJNĚ		16.00	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
7.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál, K – koncert

Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, VOP, 7P, ČP, PP, MP, SP

Z – zadáno

REPERTOÁR NDM (LISTOPAD 2014 – ÚNOR 2015)

OPERA

Giuseppe Verdi
ERNANI
1. 11. (18.30), 8. 11. (18.30)
Robert Schumann
JENOVĚFA (Genoveva)
5. 11. (18.30), 16. 11. (15.00)
Leoš Janáček
KÁTA KABANOVÁ
7. 11. (18.30), 23. 11. (16.00)
Bedřich Smetana
CERTOVA STĚNA
11. 11. (18.30), 22. 11. (19.30), 6. 12. (18.30), 11. 12. (18.30), 4. 1. (17.00), 21. 1. (18.30), 25. 1. (15.00), 6. 2. (18.30)
ROK ČESKÉ HUDBY PRO DĚTI
19. 11. (10.00), 8. 12. (10.00)
Leoš Janáček
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
21. 11. (18.30), 25. 11. (19.00), 9. 12. (18.30), 14. 1. (18.30), 29. 1. (18.30), 1. 2. (19.00), 15. 2. (17.00), 18. 2. (18.30)
PUCCINI GALA
29. 11. (18.30)
Gaetano Donizetti
MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
18. 12. (18.30), 20. 12. (18.30), 3. 1. (18.30), 7. 1. (18.30), 27. 1. (18.30)
Giuseppe Verdi
LA TRAVIATA
26. 12. (16.00)
Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
27. 12. (18.30), 5. 2. (18.30)
Giuseppe Verdi
NABUCCO
30. 12. (18.30), 8. 1. (18.30), 13. 2. (18.30)
Sergej Prokofjev
OHNIVÝ ANDĚL
26. 2. (18.30), 28. 2. (18.30)

ČINOHRA

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
2. 11. (15.00), 7. 12. (19.00), 2. 1. (19.00), 15. 2. (19.00)

Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka
POSTRŽÍZINY
6. 11. (18.30), 8. 11. (18.30), 12. 11. (18.30), 29. 11. (18.30), 5. 12. (18.30),
27. 12. (18.30), 8. 1. (18.30), 26. 1. (18.30), 17. 2. (18.30)

Herman Koch – Kees Prins
VEČERE
13. 11. (18.30), 15. 11. (18.30), 19. 11. (18.30), 26. 11. (18.30), 12. 12. (18.30),
15. 1. (18.30), 17. 1. (18.30), 4. 2. (18.30), 16. 2. (18.30), 19. 2. (18.30)

Billy Roche
SLOŽ MĚ NEŽNĚ
16. 11. (19.00), 30. 11. (19.00)

Carlo Goldoni
POPRASK NA LAGUNĚ
18. 11. (10.00), 16. 12. (18.30), 21. 12. (16.00), 6. 1. (10.00), 29. 1. (10.00),
12. 2. (18.30)

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
20. 11. (18.30), 25. 12. (16.00)

Michael Cooney
HABAĐÚRA
21. 11. (18.30), 30. 12. (18.30)

Anna Saavedra
KUŘAČKY
5. 11. (19.00), 23. 11. (19.00), 10. 12. (19.00), 14. 12. (19.00), 9. 1. (19.00)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHAI (Hole dupy)
25. 11. (18.30), 18. 12. (18.30), 29. 12. (18.30), 27. 1. (18.30), 31. 1. (18.30),
6. 2. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
27. 11. (13.00), 28. 11. (10.00), 5. 1. (19.00), 3. 2. (19.00), 8. 2. (19.00), 20. 2. (19.00)

David Jařab
ZA VODOU (Dokud nás smrt...)
27. 11. (18.30), 3. 2. (18.30), 8. 2. (18.30), 20. 2. (18.30)

William Shakespeare
MACBETH
28. 11. (18.30), 2. 12. (18.30), 11. 2. (18.30)

Liz Lochhead
PERFECT DAYS
4. 12. (18.30), 31. 12. (16.00), 10. 1. (18.30), 22. 2. (15.00)

ČINOHRA

George Tabori	
MŮJ BOJ (Mein Kampf)	
7. 12. (14.00), 7. 12. (19.00), 15. 2. (14.00), 15. 2. (19.00)	
Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík	
QUO VADIS	
9. 12. (18.30), 17. 12. (18.30), 7. 1. (18.30), 29. 1. (18.30), 13. 2. (18.30)	
Václav Štech	
VEREJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK	
13. 12. (18.30)	
Jack Trevor Story	
TRABLE S HARRYM	
14. 12. (16.00), 19. 12. (10.00), 9. 1. (18.30)	
Ivan Buraj – Marek Pivovar – Dagmar Radová	
ODSUN!!!	
22. 1. (18.30), 24. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 24. 2. (18.30), 27. 2. (18.30)	
Felicia Zeller	
ROZHOVORY S ASTRONAUTY	
23. 1. (19.00), 24. 1. (19.00), 28. 1. (19.00), 24. 2. (19.00), 27. 2. (19.00)	

BALET

Bedřich Smetana – Bohuslav Martinů – Leoš Janáček
NÁVRATY DOMŮ
 2. 11. (19.00), 22. 11. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij
LABUTÍ JEZERO
 14. 11. (18.30)

Bogdan Pawłowski – Witold Borkowski
SNEHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
 16. 11. (10.30), 16. 11. (16.00), 25. 12. (16.00), 22. 2. (10.00), 22. 2. (16.00), 24. 2. (10.00)

Zuzana Lapčíková
BALADY
 18. 11. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij
LOUSKÁČEK
 30. 11. (16.00), 5. 12. (18.30), 7. 12. (16.00), 28. 12. (16.00), 29. 12. (18.30)

Johann Sebastian Bach – Carl Orff
CARMINA BURANA & BAROCCO
 15. 1. (18.30), 17. 1. (18.30), 23. 1. (18.30), 12. 2. (18.30), 20. 2. (18.30), 27. 2. (18.30)

Herman Severin Løvenskiold
LA SYLPHIDE
 30. 1. (18.30), 7. 2. (18.30), 14. 2. (18.30)

OPERTA/MUZIKÁL

Ěva Pataki

EDITH A MARLENE
5. 11. (18.30), 11. 12. (18.00), 22. 12. (18.30), 10. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 7. 2. (18.30)

Eduard Künneke – Herman Haller – Rideamus

BRATRÁNEK Z BATÁVIE
7. 11. (18.30), 14. 11. (18.30), 20. 11. (18.30), 14. 12. (15.00), 19. 12. (18.30), 13. 1. (18.30), 30. 1. (18.30), 5. 2. (18.30), 28. 2. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ
9. 11. (10.30), 9. 11. (16.00), 21. 12. (16.00), 28. 12. (10.30), 18. 1. (16.00), 26. 1. (10.30), 27. 2. (10.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

EVITA
11. 11. (18.30), 15. 11. (18.30), 3. 1. (18.30), 24. 1. (18.30), 4. 2. (18.30), 10. 2. (18.30)

Pavel Helebrand

KYTICE
13. 11. (10.30), 9. 12. (10.30), 27. 12. (10.30), 21. 1. (10.30)

Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló – Jiří Sedláček

MRAŽIK
23. 11. (10.30), 23. 11. (16.00), 19. 12. (10.30), 26. 12. (16.00), 8. 2. (10.30), 8. 2. (16.00)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský

FANTOM LONDÝNA
26. 11. (18.30), 21. 1. (18.30)

Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart

FUNNY GIRL
4. 12. (18.30), 6. 12. (18.30), 10. 12. (18.30), 16. 12. (18.30), 9. 1. (18.30), 16. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 22. 1. (18.30), 26. 2. (18.30)

Jacques Offenbach

KRÁSNÁ HELENA
12. 12. (18.30), 20. 12. (18.30)

Karel Svoboda – Zdeněk Podskalský – Jiří Štáidl – Eduard Krečmar
– Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický

NOC NA KARLŠTEJNĚ
31. 12. (16.00)

Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton

SUNSET BOULEVARD
19. 2. (18.30), 21. 2. (18.30), 25. 2. (18.30)

Změna programu vyhrazena!

FORUM NOVÁ KAROLINA OSTRAVA

OBCHODNĚ ZÁBAVNÍ CENTRUM



FORUM
NOVÁ KAROLINA



220 OBCHODŮ

1500 PARKOVACÍCH MÍST

23 RESTAURACÍ A KAVÁREN

DĚTSKÝ KOUTEK, MULTIKINO A 5D KINO



GANT

Peek&Cloppenburg

A-I

ARMANI
JEANS

Calvin Klein

LIU•JO

FORUM NOVÁ KAROLINA, Jantarová 3344/4, 702 00, Ostrava

www.forumnovakarolina.cz

www.facebook.com/ForumNovaKarolina





NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ



ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ 2014/2015

***DARUJTE O VÁNOCÍCH
NEVŠEDNÍ ZÁŽITEK!***

V prodeji od 3. listopadu

www.ndm.cz

PROŽIJTE ADVENT

S NÁRODNÍM DIVADLEM MORAVSKOSLEZSKÝM

PRVNÍ ADVENTNÍ NEDĚLE

30. listopadu 2014

16.00 **LOUSKÁČEK** – balet v Divadle Antonína Dvořáka – **rodinné vstupné**

DRUHÁ ADVENTNÍ NEDĚLE

7. prosince 2014

16.00 **LOUSKÁČEK** – balet v Divadle Antonína Dvořáka – **rodinné vstupné**

14.00 a 19.00 **MŮJ BOJ (Mein Kampf)** – činohra na jevišti Divadla Jiřího Myrona

19.00 **MOSKVA → PETUŠKY** – činohra v Divadelním klubu Divadla Jiřího Myrona

TŘETÍ ADVENTNÍ NEDĚLE

14. prosince 2014

15.00 **BRATRÁNEK Z BATÁVIE** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona

16.00 **TRABLE S HARRYM** – činohra v Divadle Antonína Dvořáka

19.00 **KUŘAČKY** – činohra ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

ČTVRTÁ ADVENTNÍ NEDĚLE

21. prosince 2014

16.00 **POPRASK NA LAGUNĚ** – činohra v Divadle Antonína Dvořáka

16.00 **JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona – **rodinné vstupné**

OSLAVTE VÁNOČNÍ SVÁTKY

S NÁRODNÍM DIVADLEM MORAVSKOSLEZSKÝM

25. prosince 2014

16.00 **JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA** – činohra v Divadle Antonína Dvořáka

16.00 **SNĚHURKA A SEDM TRPASILÍKŮ** – balet v Divadle Jiřího Myrona – **rodinné vstupné**

26. prosince 2014

16.00 **LA TRAVIATA** – opera v Divadle Antonína Dvořáka

16.00 **MRAŽÍK** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona – **rodinné vstupné**

27. prosince 2014

18.30 **PRODANÁ NEVĚSTA** – opera v Divadle Antonína Dvořáka – **rodinné vstupné**

11.00 **KYTICE** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona – **rodinné vstupné**

18.30 **POSTŘÍŽINY** – činohra v Divadle Jiřího Myrona

28. prosince 2014

16.00 **LOUSKÁČEK** – balet v Divadle Antonína Dvořáka – **rodinné vstupné**

10.30 **JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona – **rodinné vstupné**

29. prosince 2014

18.30 **LOUSKÁČEK** – balet v Divadle Antonína Dvořáka – **rodinné vstupné**

18.30 **DONAHA! (Hole dupy)** – činohra v Divadle Jiřího Myrona

30. prosince 2014

18.30 **NABUCCO** – opera v Divadle Antonína Dvořáka

18.30 **HABAĐÚRA** – činohra v Divadle Jiřího Myrona

31. prosince 2014 – **SILVESTR**

16.00 **PERFECT DAYS** – činohra v Divadle Antonína Dvořáka

16.00 **NOC NA KARLŠTEJNĚ** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona



NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ



ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ 2014/2015

V prodeji od 3. listopadu

www.ndm.cz

www.ndm.cz



OSTRAVA!!!

DARUJTE O VÁNOČÍCH NEVŠEDNÍ ZÁŽITEK!

Daruje konkrétní VSTUPENKY

Vstupenky na vybrané představení ve zvoleném termínu můžete zakoupit až na 6 měsíců dopředu. Věnovat je můžete ve **speciální dárkové obálce**.

Zahajujeme prodej ZIMNÍHO PŘEDPLATNÉHO

Zimní předplatné obsahuje divácky oblíbené tituly a slibuje hodnotný vánoční dárek. Vybírat můžete ze tří skupin – **opera**, **opereta/muzikál**, **činohra**. Každá skupina nabízí 3 představení (od ledna do března 2015) s **30% slevou**.

ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ 1

– OPERA

4. 1. 2015 Bedřich Smetana
ČERTOVA STĚNA
Divadlo Antonína Dvořáka

15. 2. 2015 Leoš Janáček
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
Divadlo Antonína Dvořáka

29. 3. 2015 Gaetano Donizetti
MARIA STUARDA
(Marie Stuartovna)
Divadlo Antonína Dvořáka

ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ 2

– OPERETA/MUZIKÁL

28. 1. 2015 Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Divadlo Jiřího Myrona

4. 2. 2015 Andrew Lloyd Webber – Tim Rice
EVITA
Divadlo Jiřího Myrona

4. 3. 2015 Jule Styne – Bob Merrill
– Isobel Lennart
FUNNY GIRL
Divadlo Jiřího Myrona

ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ 3

– ČINOHRA

29. 1. 2015 Martin Kákoš – Gabo Dušík
– Peter Uličný – Jaroslav Moravčík
QUO VADIS
Divadlo Jiřího Myrona

12. 2. 2015 Carlo Goldoni
POPRASK NA LAGUNĚ
Divadlo Antonína Dvořáka

12. 3. 2015 Bohumil Hrabal – Jiří Janků
– Petr Svojtka
POSTŘÍŽINY
Divadlo Jiřího Myrona

Nabídka je omezená kapacitou
hlediště, a proto doporučujeme
včasný nákup.

Předplatitel získává každý měsíc
divadelní zpravodaj přímo
do schránky.

Kontakt pro předplatné:

Gabriela Bardoňová

Tel.: (+420) 596 276 202

E-mail: gabriela.bardonova@ndm.cz

Kancelář předplatného, předprodej vstupenek NDM
(u Divadla Jiřího Myrona)

Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

3
představení
s 30%
slevou

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Přinášíme vám limitovanou edici VÁNOČNÍCH DÁRKOVÝCH POUKAZŮ

Vánoční poukazy potěší a zároveň umožní obdarovaným osobní
výběr představení. Poukazy platí od 2. ledna do 28. června 2015
na všechna představení (mimo premiér a galavečery). Cena poukazu
na jednu vstupenku je 270 Kč, na dvě vstupenky 500 Kč.

Vánoční dárkové obálky a poukazy je možno zakoupit od 3. listopadu 2014 v předprodeji NDM:

Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Tel.: (+420) 596 276 213, e-mail: predprodej@ndm.cz



... jízda nevšedních zážitků

www.ndm.cz